

MÁRK EVANGÉLIUMA

Magyarázó bibliafordítás

Fordította: Szűcs Sándor © 2006-2011.

ELSŐ RÉSZ

1. Ez a Jézusról, az Isten Fiáról szóló evangélium.
2. Ézsaiás próféta ezt mondta régen: „A Megváltó előtt eljön majd az útkészítő,
3. akinek igehirdetése messzire hangzik Izrael pusztájában, és hirdetni fogja: Készüljetek, mert eljött az idő, a Megváltó eljövetele már a küszöbön áll!
4. János volt ez a megjövendölt útkészítő. Hirdette a bűnök bocsánatáról szóló örömhírt a Jordán partján, és akik megvallották, hogy bűnösök, és Isten kegyelmére szorulnak, azokat hitük vallomására alámerítette.
5. Rengetegen mentek ki hozzá Júdea tartományából, hogy Jánost hallgassák, és bemerítkezzenek.
6. János esszénus volt. Teveszőr ruhája volt, bőrvvel átkötve a derekán, sáskán és erdei mézen élt.
7. Ezt hirdette az embereknek: Én csak útkészítő vagyok! Nemsokára eljön majd a Megváltó, akihez képest én semmi sem vagyok.
8. Én csak vízbe merítelek alá benneteket, de ő a Szentlélekbe fog bemeríteni titeket!
9. Egy nap aztán megjelent Jánosnál maga Jézus is, a galileai Názáretből, és János őt is alámerítette.
10. Amikor Jézus kijött a vízből, egyszerre ragyogás szállt alá az égből, és a Szentlélek galambhoz hasonló formában leszállt Jézusra.
11. Ezzel egyidőben megszólalt egy hatalmas és fenséges hang az égből, és ezt mondta: „Te vagy az én szeretett, benned mutatom meg magam minden ember számára!”
12. Ezután a Szentlélek elvezette Jézust egy sivatagos helyre.
13. Negyven napon keresztül volt ott Jézus egyedül, és miközben böjtölve készült a rá váró küldetés betöltésére, eljött a Sátán is, hogy megkísértve eltántorítsa őt a rá bízott feladattól. Jézust vadállatok vették körül, és a negyven nap elmúltával Isten angyalai gondoskodtak róla.
14. Jánost eközben bebörtönözték, Jézus tehát elérkezettnek látta az időt, hogy megkezdje nyilvános szolgálatát, és elkezdte hirdetni az evangéliumot.
15. Prédikációinak lényege ez volt: Eljött az az idő, amelyről a próféták beszéltek: megérkezett közétek Isten országa! Térjete meg és higgyetek az evangéliumban!
16. Amikor a Galileai-tenger mellett prédikált, találkozott Simon Péterrel, és testvérével, Andrással. Halászok voltak, és épp a hálóikkal bajlódtak.
17. Jézus megszólította őket: Kövessetek engem, legyetek a tanítványaim, és én emberek halászaivá teszlek benneteket!
18. Simon Péter és András azonnal csatlakozott hozzá, ők lettek Jézus első tanítványai.
19. Nem sokkal később újabb halászokkal találkozott, egy Zebedeus nevű férfi két fiával, Jakabbal és Jánossal. Őket is megszólította, hogy legyenek a tanítványai,
20. és ők családjukat, munkájukat hátrahagyva szintén Jézus követőivé lettek.
21. Így érkeztek meg Kapernaumba. Jézus bement a zsinagógába, és a nyugalom napján hirdette az evangéliumot.
22. Mindenki szájtátva hallgatta őt, mert olyan hatalom áradt a szavaiból, amelyet eddig soha nem tapasztaltak korábban semmiféle rabbitól vagy vallási vezetőtől.
23. Volt a hallgatók között a zsinagógában egy férfi, aki démoni megszállottság alatt volt. Amikor meglátta Jézust, elkezdett ordibálni:
24. Tűnj el innen, názáreti Jézus, Isten kiválasztottja! Azért jöttél, hogy pusztíts minket és véget vess az uralmunknak?!
25. De Jézus beléfojtotta a szót és ráparancsolt a démonra: Azonnal hagyd el ezt az embert!
26. A férfi rázkódni és kiabálni kezdett, és a démon pedig abban a pillanatban elhagyta őt.
27. Rengetegen voltak tanúi mindennek, és döbönt zavarodottsággal kezdték kérdezgetni egymást: Ki ez az ember, akinek egyetlen szavára engedelmeskednek a démonok is?
28. Futótűzként terjedt Jézus híre Galilea egész tartományában.
29. Ez után az eset után Jézus Simonék házában szállt meg,

30. ahol Simon anyósa magas lázzal betegen feküdt. A család kérte Jézust, segítsen rajta,
31. mire ő megfogta az asszony kezét, és mire kisegítette az ágyból, minden betegsége azonnal elmúlt és teljesen egészséges lett. Az asszony boldogan öltözött fel, és azon nyomban hozzálátott, hogy vacsorát készítsen a vendégeknek.

32-34. Estére szinte az egész város ott tolongott már Jézus szállása előtt, és rengeteg beteget és démonoktól megszállt embert hoztak Jézushoz. A démonokat Jézus mindig nyomban elnémította, mert ezek a szellemi lények azonnal felismerték őt, és idő előtt leleplezték volna. Jézus szolgált az emberek felé egész éjjel, és minden beteget meggyógyított.

35. Másnap hajnalban már fenn volt, és egy elment egy eldugott helyre, hogy egyedül lehessen és feltöltekezzen imádságban.
36. Simon és a többi tanítvány reggelig keresték őt, mire megtalálták.
37. Mindenki téged keres!
38. Tovább kell mennünk – válaszolta Jézus – mert az én elsődleges feladatomban az, hogy az Isten országáról szóló evangéliumot hirdessem. A gyógyulások csak a kísérelésjei az evangéliumnak, hogy hitet ébresszenek az emberekben. De még nagyon sokaknak kell elmondanunk az igazságot!
39. Továbbindultak tehát, és bármelyik városba is vetődtek, Jézus mindenütt elment a zsinagógába, és hirdette Isten ígését, gyógyított és démonokat űzött.
40. Egy alkalommal egy leprás ember ment oda hozzá, és megszólította: Azt tudom, hogy van hatalmad meggyógyítani, azt nem tudom, hogy az akaratoddal is megegyezik-e. Ha igen, kérlek, gyógyíts meg!
41. Jézus így felelt neki: Persze, hogy akarom! Gyógyulj meg!
42. Abban a pillanatban meggyógyult ez az ember a gyógyíthatatlan betegségből.
43. Jézus ekkor így szólt ehhez az emberhez:
44. Ne kürtöld szét a nagyvilágba, hogy ezt én tettem veled, csak menj a papokhoz, és a mózesi törvények szerint mutasd be a tisztulási áldozatot. Ez a bizonyágtétel legyen most elég nekik Isten hatalmáról.
45. De ez az ember, aki ekkora csodát élt át, természetesen nem tudta elhallgatni, hogy mi történt vele és hogy ki tette ezt, és szélteben-hosszában mindenkinek csak Jézusról beszélt. Akkor tülekedés és népcsődület várta ezután már mindenütt, hogy inkább már be se ment a városokba, inkább elhagyottabb helyeken szállt meg, és az emberek ott keresték fel őt.

MÁSODIK RÉSZ

1. Néhány nappal később visszatért Kapernaumba, de ez sem maradt titokban,
2. és rövid időn belül óriási tömeg verődött össze a szállásánál. Jézus kiment hozzájuk, és hirdette az evangéliumot.
3. Szerettek volna egy teljesen lebévult embert Jézushoz vinni, de a zsúfoltság miatt sehogy sem tudtak a hordággal a közelébe jutni,
4. ezért kibontották a ház előterének a tetefét, ahol Jézus tanított, és kötéllel eresztették le eléje a mozgásképtelen embert.
5. Jézus látva ezeknek az embereknek a hitét és eltökéltségét így szólt a megbévult emberhez: Fiam, Isten ezennel megbocsátja minden bűnödöt!
6. Ez nagyon döbbenetes kijelentés volt, igazából senki nem ezt várta. Egyrészt azért, mert azt hitték, hogy Jézus most is gyógyítani fog, és nem bűnököt megbocsátani, másrészt azt amúgy is csak Isten teheti meg. Az ott jelenlévő vallási vezetők is éppen ez utóbbin akadtak fenn,
7. és magukban máris elkezdtek Jézusra a vádjaikat szórni: Mit képzelsz ez magáról! Ez istenkáromlás! Majd pont ő fogja megbocsátani egy ember bűneit, azt hiszi tán ő az Isten?!
8. Azt azonban nem is sejtették, hogy Jézus nem csak bűnököt bocsáthat meg, de még a fejükbe is belelát, és pontosan tudja, éppen mit gondolnak, így az már csak fokozta rémült döbbenetüket, hogy Jézus megszólította őket: Ugye most azon háborogtok magatokban, hogy én Istennek képelem magam?!

9. De hadd kérdezzek tőletek valamit: melyik a fontosabb? Hogy testileg meggyógyuljon az ember a betegségéből, vagy hogy Istennel megbéküljön és a bűneitől megszabaduljon? Az első a látványosabb, a második talán annyira nem látványos, de sokkal fontosabb!
10. De hogy egyértelmű legyen számotokra is, és mindenki számára, hogy az Emberfiának van hatalma bűnöket megbocsátani, sőt a bűnök következményeit is eltörölni, hát figyeljetek! – és ezzel odafordult a még mindig béna emberhez:
11. Kelj fel és állj a lábadra! És fogd a hordágyat, amelyen idehoztak, vidd azt is, és menj haza!
12. Az ember pedig tette, amit Jézus mondott neki: felkelt, megfogta a hordágyát, a hóna alá kapta, és elindult hazafelé. Ez volt aztán a döbbenetes dolog: aki csak látta, hatalmas örömmámorban tört ki, és az egész tömeg dicsőítette Istent, mert ilyen csodát addig soha senki még csak nem is hallott.
13. Jézus ezután ismét kiment a tengerpartra, ahová hatalmas tömeg követte. Ott aztán újból prédikált nekik és tanította őket.
14. Egy alkalommal találkozott egy Lévi nevű férfival, akinek az apját Alfeusnak hívták. Ez az ember a zsidók által megvetett árulónak minősült, mert a rómaiak alkalmazásában állt, mint adószedő. Őt is hívta: Gyere velem, és légy a tanítványom! Lévi pedig elfogadta a meghívást, és attól a naptól kezdve Jézus tanítványa lett.
15. Lévi meg is hívta Jézust a saját otthonába, és sok más adószedő barátja is elment hozzá, Jézus pedig nagy örömmel volt velük.
16. A farizeusok és a vallási vezetők értesültek minderről, és mivel ők is megvetették és gyűlölték az adószedőket, és az összes olyan kétes alakot, akik Lévi vendégei voltak, nagyon felháborodtak, mivel egy rabbitól elfogadhatatlan magatartás volt, hogy ilyen emberekkel egy asztalnál üljön.
17. Amikor Jézus tudomást szerzett a felháborodásukról, odament hozzájuk és így szólt: Mit gondoltok, ki megy orvosi kezelésre? Az, aki egészséges, vagy az, aki beteg? Hát hadd mondjam el nektek, hogy én nem az olyan nagyszerű és öngaz emberekhez jöttem, mint amilyenek ti vagytok, hanem azokhoz, akiknek igenis szükségük van Isten szeretetére és kegyelmére. Mert úgy látszik, nektek már régen nincsen!
18. Sokan János tanítványai és a farizeusok közül rendszeresen böjtöltek. Amikor látták, hogy Jézus és a tanítványai böjtnapokon is jókedvűen esznek, odamentek hozzá, és megkérdezték, miért van ez így.
19. Jézus így válaszolt nekik: Mondjátok meg, ki az, aki esküvőn vagy bármilyen más nagy örömnepen akar böjtölni?! Senki, aki normális ember! Mert annak nem akkor van az ideje! Böjtölni akkor kell, amíg készülünk arra, amit várunk – de amikor eljön, akkor már értelmetlen dolog tovább böjtölni.
20. Eljön majd annak is az ideje, amikor az én tanítványaim is böjtölni fognak – de az nem most van! Most örömnep van!

21-22. Most valami újnak a kezdetét ünnepeljük, és nem a régi hagyományokat kell pótolgatnunk, aminek lejárt az ideje. Az új tartalomhoz pedig új keretek kellenek! Az a böjt, amire ti hivatkoztok, még a régihez tartozik, ezért nem tartjuk meg.

23. Egy alkalommal a nyugalom napján Jézus a tanítványaival gabonaföldön kelt át, és mivel éhesek voltak, a tanítványok elkezdtek tépdetni a kalászatokat.
24. Ez a zsidó törvények értelmében munkának számított, ami a nyugalom napján tilos volt. És persze a farizeusok ezen megint felháborodtak.
25. Jézus azonban így válaszolt nekik: Barátaim, olvassátok a Bibliát ahelyett, hogy csak a saját törvényeiteket emlegetitek folyton! Dávid király mit tett, amikor gondoskodnia kellett az embereiről?
26. Bement a templomba, és megette az áldozati oltárra kitett kenyereket, pedig azt csak a papok ehették volna meg. És mi történt? Isten lesújtott rájuk? Nem! Miért? Mert Isten szemében a szükségéről való gondoskodás előbbre való, mint a vallási hagyományok megtartása.
27. Jó lenne, ha megértenétek végre: nem az embernek kell szolgálnia a vallási törvényeket, hanem a törvények azok, amelyek a mi segítségünkre és szolgálatunkra rendeltettek.
28. Arról már nem is beszélve, hogy ezeket a törvényeket Isten adta, és a törvényadónak joga van meg is változtatni azokat! Hát ha nektek így egyszerűbb, akkor pontosan ez történik most!

HARMADIK RÉSZ

1. Jézus ezek után ismét a zsinagógába ment. Volt ott egy lebénult kezű férfi.
2. Mindenki kíváncsian várta, hogy vajon Jézus meggyógyítja-e – mivel a nyugalom napján gyógyítani sem volt szabad, mert az is munkának számított. Ha Jézus meggyógyítja, akkor ez a farizeusoknak egy újabb ok, hogy beleköthessenek és megvádolhassák őt.
3. Persze Jézus is tisztában volt ezzel. Úgyhogy középre állította a beteg férfit, hogy mindenki jól láthassa,
4. majd a jelenlévők felé fordulva megkérdezte: Szóval mit mondtok, a nyugalom napján szabad-e meggyógyítani valakit? Szabad-e életet menteni? Nos, tessék, mondjátok ki, hogy nem szabad! – De az emberek szemlesütve hallgattak.
5. Jézus nagyon fel volt háborodva ezen az ostoba vallásosságon, ami ezekre az emberekre jellemző volt. Odament a férfihoz, és azt mondta neki: Nyújtsd ki a kezed! – A férfi kinyújtotta, és azonnal meggyógyult a keze.
6. A farizeusok és a heródes-pártiak ekkor testületileg kivonultak a zsinagógából, és attól kezdve állandóan az járt a fejükben, hogyan tudnák Jézust végleg elhallgattatni.
7. Jézus újból a tengerpartra ment, ahová nagy tömeg követte, Galilea tartományából,
8. de olyan híre ment már akkor Jézusnak, hogy Júdeából, Jeruzsálemből, a Jordánon túlról, Tírusz és Szidón környékéről is özönlöttek hozzá az emberek.
9. Jézus ekkor szólt a tanítványainak, hogy szerezzenek neki egy csónakot, mert szinte már a vízbe szorították őt a tülekedő csodaváró emberek,
10. mivel Jézus rengeteg embert gyógyított meg, és persze mindenki gyógyulni akart, így egymást lökdösve tolaokdtak előre, csak hogy megérintheék Jézust.
11. Akik pedig démoni megszállottság alatt voltak, azok Jézus közelében mind földre vetették magukat, és a bennük lakozó gonosz szellemek azonnal behódoltak Jézus előtt, mert felismerték benne az Isten Fiát.
12. Jézus azonban megtiltotta nekik, hogy felfedjék az emberek előtt a kilétét.
13. Miután befejezte az emberek gyógyítását, felment egy közeli hegyre, és magához hívta legrégebbi követőit.

14-15. Közülük tizenkettőt választott ki, hogy közvetlen munkatársai legyenek. Ez a tizenkettő nagyon sok időt töltött Jézussal, tanultak és készültek a rájuk váró szolgálatokra, hogy ha majd eljön az ideje annak, hogy ők prédikáljanak, ők üzzenek ördögöt és folytassák Jézus művét, minden szempontból készen álljanak.

16. Íme a tizenkettő névsora: Simon, akinek a Péter (azaz a sziklaszilánk) melléknevet adta,
17. Jakab és János, a Zebedueus fiai (Jánosnak is adott Jézus új nevet: Boanergész, ami azt jelenti: a mennydörgés fia)
18. András, aki Simon Péter testvére volt, Fülöp, Bertalan, Máté (vagyis Lévi), Tamás, Jakab, Alfeus fia, Taddeus, a kánaánita Simon
19. és a Kairót városából származó Júdás, aki később elárulta őt.
20. Miután visszatértek a szállásukra, szerettek volna megvacsorázni és lepihenni, de ez megint nem jött össze, mivel az óriási tömeg nem hagyott nyugtot Jézusnak.

21. (..... HIÁNYZIK .....)

22. A Jeruzsálemből érkezett vallási vezetők elkezdtek azt terjeszteni, hogy Jézusban a Belzebúb nevű démoni fejedelem lakik, ezért hallgatnak rá a démonok a megszállott emberekben.
23. Jézus megkérte, hogy jöjjenek hozzá, és amikor azok megérkeztek, így szólt hozzájuk: Mondjátok már el, hogyan űzhet egy démontól megszállott ember démonokat egy megszállottból?
24. Ez a legnagyobb ostobaság, amit hallottam! Melyik örült uralkodó használja a saját hadseregét arra, hogy a saját országát pusztítsa?!
25. Vagy egy családban melyik családtag ártana szándékosan a saját családjának?
26. Gondolkozzatok, mielőtt ostoba módon vádaskodni kezdtek: a Sátán nem olyan hülye, hogy a saját munkáját rombolja!

27. Arról már nem is beszélve, hogy démonoknak parancsolni csak egy démonoknál erősebb hatalom tud! A Sátán seregei felett tehát kizárólag olyasvalaki rendelkezhet, akinek a hatalma nagyobb a Sátánénál!
28. Úgyhogy nagyon komolyan mondom nektek: minden bűnre van bocsánat, ha megbánják,
29. csak arra a bűnre nincsen, amit nem akarnak megbánni, amihez tudatosan ragaszkodnak és amit nem akarnak elhagyni az emberek.
30. Ha tehát ti, mint vallásunk vezetői ismeritek nagyon is jól a szentírást, és tisztában vagytok mindazzal, hogy ami a szemetek előtt történik, az semmi más nem lehet, csakis Isten munkája, és ennek ellenére azt mondjátok, hogy ez a Sátán műve, akkor nem lehet rajtatok segíteni!
31. Közben megérkezett Mária Jézus testvéreivel, és üzentek érte.
32. A Jézus körül lévők mondogatták: menj Jézus, a családotnak szüksége van rád.
33. De Jézus így válaszolt nekik: Most nektek van szükségetek rám! Mert kik azok, akiknek a szükségeit be kell töltenem? Kik az enyéim?
34. Ti vagytok azok, mindnyájan!
35. Mert én Istenhez tartozom, és a családomba mindazok beletartoznak, akik Istent választják atyjuknak.

NEGYEDIK RÉSZ

1. Ismét tanítani kezdett a tengerparton, de mivel óriási tömeg verődött össze hallgatni őt, a jobb akusztikai hatás miatt beszállt egy csónakba, és a vízről beszélt.
2. Sok dolgot mondott nekik példázatokban:
3. Figyeljétek és próbáljátok megérteni, amit mondani akarok! A farmer kiment a földjére vetni.
4. A vetőmag egy része a földjén keresztülvívő gyalogútra hullott, de mivel az nem volt felszántva, a magvakat felkapdosták onnan a madarak.
5. A vetőmag egy másik része kemény, köves talajba hullott, ahol ugyan hamar szárba szökken, mivel nem került mélyre,
6. de ugyanilyen hamar ki is száradt, mivel nem tudott erős gyökereket növeszteni.
7. És akadt olyan vetőmag is, amely gazos-tövises helyre szóródott, azt pedig megfojtották a gyomnövények.
8. Persze a java azért a felszántott, jó termőföldbe hullott, ahol gyökeret eresztett, szárba szökött és beérett, így a gazda learathatta a termését, attól függően, mennyire volt jó az a talaj.
9. A történet után hozzátette még Jézus: Akinek helyén van az esze, megértheti, mint akartam ezzel mondani.
10. Később, amikor egyedül maradt a tanítványaival, azok megkérdezték tőle, mit is akart mondani konkrétan ezzel a példázattal.
11. Jézus ekkor ezt mondta nekik: Azoknak, akik hozzám tartoznak, megadatik a történetekbe csomagolt igazságok megértése is. Azoknak azonban, akik csak kötözködni akarnak, vagy csak unaloműzésként járnak a nyomomban, nem adatik meg Isten titkainak megértése.
12. Mert ha nem támad fel bennük az igazi vágy és szomjúság Isten után, akkor beteljesedik majd rajtuk Ézsaiás próféciája: „Hallják az üzenetet, de nem értik, látják Isten egyértelmű munkáját, de nem ismerik fel.
13. Majd kissé szomorúan még hozzátette: Ha ezt sem értitek, akkor mi lesz később?
14. Ez a kis történet arról szól, hogyan reagálhatnak az emberek a nekik hirdetett evangéliumra. A magvető Isten, aki az igét veti az emberek életébe.
15. Vannak olyan emberek, akik végighallgatják ugyan az Isten hatalmáról szóló bizonyágtételt, de közben nem is igazán figyelnek rá. Ahogy mondani szokták, testben ott vannak, de lélekben egészen máshol járnak. És az igazság nem jut el a szívükig, mert az ilyen felszínes igeolvasásból vagy igehallgatásból a Sátán könnyen kilopja a lényegét. Vannak tehát a felszínes emberek, akik olyanok, mint a történetemben az útra esett magok.

16-17. A második csoportba tartoznak azok, akiket szinte azonnal fellelkesít egy-egy bizonyágtétel vagy istentisztelet, de nem egy életre szóló, elkötelezett döntést hoznak, inkább csak az élményeket keresik. Elérzékenyülnek vagy fellelkesednek, de amikor terheket kell hordozni és áldozatokat kell vállalni, vagy

amikor hűségeseznek kell maradni a nehéz körülmények vagy akár az üldöztetések közepette is, akkor már nincsenek sehol. Az elkötelezettség nélküli, gyökértelen emberek ezek.

18. A harmadik csoportba tartoznak azok, akik a gazosba esett vetőmaghoz hasonlóak:
19. ugyan gyökeret tudnak eresztetni, de jönnek a hétköznapi problémák, a család, a munka, a karrier, amik egyre gyakrabban kerülnek Isten elé, míg végül megfojtják a hitet és a vágyat a szív mélyén. Az ilyen ember hite meddő és gyümölcsstelen marad, és emiatt hiábavalóvá lesz.
20. Végül pedig vannak azok, akiknek az életében megfogant, erős gyökeret ereszt és gyümölcsöt terem az Isten országáról szóló bizonyágtétel. Az ő életük olyan gazdag és bővülködő lesz, amely minden képzeletet felülmúl!
21. Miután mindezt elmagyarázta nekik, tovább kérdezte a tanítványait: Hol a helye a lámpának egy sötét szobában? Az ágy alatt? A szekrényben? Vagy a szoba közepén, ahol van esélye arra, hogy a fénye az egész szobát bevilágítsa?
22. Ezt azért mondom, hogy tudjátok, Isten igazsága egyszer úgyis mindent bevilágít, és a legsötétebb zugokba rejtett titkokat is nyilvánosságra hozza.
23. Értsétek meg tehát, amit tanítok nektek!
24. Ezt is mondta nekik: Nagyon figyeljétek arra, hogy ne ítélkezzetek emberek fölött! Jegyezzétek meg, hogy Isten mindig úgy viszonyul hozzátok, ahogyan ti is viszonyultok egymáshoz! Sőt, arra ad ráadást is! Ha jók vagytok másokhoz, Isten sokszorosan lesz jó hozzátok, de ha rosszul bántok egymással, a büntetést is megpúpozva kapjátok majd!
25. Ha valakinek van miből adnia, és szívesen ad, arra Isten még többet bíz. Ha viszont valaki smucig és önző, Isten azt is elveszi tőle, amije volt, mert nem rendeltetészerűen használta Isten ajándékát.
26. Íme egy másik történetbe ágyazott tanítás – folytatta Jézus. – Isten országa úgy működik, mint amikor a farmer elveti a vetőmagot a földbe,
27. aztán lefekszik, felkel, éli az életét, az elvetett mag pedig a beléje programozott törvények alapján elkezd növekedni. A farmer nem tud semmit tenni ezért a növekedésért, az magától történik, mert ilyen a vetőmag természete: növekszik,

28-29. míg a friss hajtásból gyenge növény, majd erős növény, végül termő növény nem lesz. Aztán jön az aratás. Ez az élet rendje. Az Isten országába is bele van programozva a növekedés törvénye.

30. De mondok még egyet:
31. Az Isten országa olyan, mint a mustármag: egy parányi vetésből hatalmas termés lesz. Hiszen mekkora egy mustármag? Talán a legkisebb a magvak közül.
32. És mekkora a mustárfa? Madarak fészkelnek rajta. Ha a kezdet és a vég közötti növekedés arányát nézzük, az hihetetlennek tűnik. Isten országának növekedésére is ez a hihetetlen nagyságrend a jellemző.
33. Ezekon kívül is sokat tanított még Jézus, történetekkel, példázatokkal, hogy egyrészt könnyű legyen megjegyezni, másrészt gondolkodni kelljen a jelentésén.
34. Nyilvánosan nem is beszélt más stílusban, csak a közvetlen tanítványi körében tanított konkrétan és nyíltan.
35. Még aznap este így szólt a tanítványokhoz: menjünk át a túlsó partra!
36. Jézus elköszönt a tömegtől, és hajóba szálltak, de az emberek szintén hajókat kerestek, és máris indultak Jézus után a túlsó partra.
37. Közben óriási vihar csapott le a Genezáreti tengerre, a hullámok átcsaptak a hajón, amely kezdett megtelni vízzel.
38. A tanítványok teljesen kétségbe voltak esve, mire megtalálták Jézust, aki nyugodtan aludt. Felébresztették és szinte sírva könyörögtek neki: Mester, csinálj már végre valamit, mert itt pusztulunk el mindnyájan!
39. Jézus felállt és ráparancsolt a viharra, hogy azonnal csendesedjen el – mire a vihar azonnal elcsendesedett,
40. majd ránézett a tanítványokra és bátorítóan rájuk mosolygott: Na, mit voltatok ennyire begyulladva? Ez csak vihar! Ne féljétek, ha a körülmények legyőzni látszanak benneteket, csak higgyetek, mert a hitetekkel megváltoztathatók a körülményeiteket is!

41. A tanítványok mindenre számítottak, csak erre nem. Félelemmel teljes döbbenet ült rajtuk, mert bár sok csodát láttak már, de hogy valaki még a viharok is parancsoljon, ez eddig eszükbe sem jutott.

ÖTÖDIK RÉSZ

1. Így értek át a tenger túlsó partjára, Gadara tartományába.
2. Amikor kiszálltak a hajóból, egy démoni megszállottság alatt lévő férfi jött feléjük,
3. aki a közeli temetőben lakott, és ön- és közveszélyes volt.
4. Sokszor fogták el és kötözték meg láncokkal, bilincsekkel, de mindent szétszakított, olyan emberfeletti erő lakozott benne. Fékezhetetlenül agresszív volt, senki sem tudta megfékezni.
5. Állandóan a hegyekben vagy a temetőkben kóborolt, és ordibálva kövekkel vagdalta magát.
6. Már messziről kiszúrta Jézust, és egyenesen feléje futott, majd amikor odaért hozzá, a lába előtt a földre vetette magát,
7. és hangosan kiabálni kezdett: Mit akarsz tőlem Jézus, a mindenható Isten Fia? Könyörgök, ne bánts engem!
8. Jézus ugyanis azonnal ráparancsolt a démonra, hogy azonnal hagyja el ezt az embert, akit megszállt.
9. Démon, mondd meg a neved! – parancsolta neki Jézus. – Légió a nevem, mert egy egész légiónyi démonnal uralom ezt az embert.
10. És elkezdett könyörögni a démon Jézusnak, hogy ne űzze el őt erről a vidékről.
11. A hegyoldalban észrevettek egy disznónyáját,
12. erre a démon rögtön elkezdte kérlelni Jézust, ha már mennie kell ebből az emberből, legalább abba a disznónyájba hadd szálljon át.
13. Jézus megengedte, hogy a démonok a disznók testét szállják meg, de mihelyt a disznókba átköltöztek, az a közel kétezer állat egyből belerohant a tengerbe, és mind megfulladt, így a démonok is póruul jártak.
14. A disznót legeltető pásztorok pedig ijedtükben berohantak a közeli városban, és mindent elmondtak, amit láttak.
15. Azonnal kisereglettek az emberek a városból, és Jézushoz mentek, és megdöbbenve látták, hogy a megszállott férfi felöltözve, teljesen épen és gyógyultan ott ül Jézus mellett. Nagy félelem lett úrrá az embereken,
16. mert a szemtanúk mind elmondták, hogy Jézus hogyan űzte ki a démonokat az emberből, és hogyan pusztultak el az állatok.
17. Ekkor a város lakói megmondták Jézusnak, hogy jobban örülnének, ha jó messzire elmenne a közelükből.
18. Jézus a tanítványaival együtt visszaszállt a hajójukba, de a megszabadított férfi is velük akart menni.
19. De Jézus nem engedte neki, hanem megparancsolta, hogy menjen haza a családjához, és tegyen bizonyosságot arról, Isten hogyan szabadította őt meg.
20. A férfi aztán körbepredikálta a Dekapolisz egész tartományát, amely tíz nagyvárost jelentett, és mindenütt bizonyosságot tett Isten szabadító hatalmáról és kegyelméről, amely Jézus által munkálkodik.
21. Jézus a tanítványaival közben újból kikötöttek, de bárhová is ment, mindenhol hatalmas tömeg gyűlt köréje.
22. Az egyik ilyen alkalommal eljött hozzá egy zsinagóga-vezető, bizonyos Jairus,
23. és ahogy Jézus elé ért, a földre borulva könyörögni kezdett: A kislányom haldoklik, kérlek szépen jöjj el hozzá és gyógyítsd meg!
24. Jézus elindult vele az otthonához, és a körülötte tolongó sokaság mind vele tartott.
25. Útközben egy asszony, aki tizenkét éve egy súlyos vérzéses nőgyógyászati problémával szenvedett,
26. és már minden pénzét elköltötte orvosokra, de mégsem gyógyult meg, sőt, inkább csak rosszabbodott az állapota,
27. Jézus közelébe furakodott, mert sokat hallott már róla. Hátulról megérintette a ruháját,
28. mert úgy gondolta, Jézus annyira szent és hatalmas, hogy ennyi is bővel elég ahhoz, hogy meggyógyuljon.
29. Azonnal meg is szűnt a betegsége, és boldogan húzódott volna is félre

30. de Jézus megállt, mivel érzékelte, hogy valakivel természetfeletti dolog történt, ezért szembefordult a tömeggel és hangosan megkérdezte: Ki volt az, aki hátulról a közelemben furakodott és megérintett, hogy ellopja a gyógyulását?
31. A tanítványok kissé értetlenül néztek rá: De Mester, örülj, hogy nem tapos el ez a tömeg, amely körülötted tolong, hát miért csodálkozol, hogy össze-vissza fogdosnak és taszigálnak.
32. Jézus azonban várt, és várta, hogy jelentkezzen, aki ezt tette.
33. Az asszony pedig összeszedte a bátorságát, és sírva odaborult Jézus elé. Elmondta, hogy tisztátalan volt, de ezt szégyellte, hogy kétségbeesésében tolakodott Jézushoz, és hogy rajta kívül már semmi más reménye nem volt.
34. Jézus felsegíttette az asszonyt, és ezt mondta neki: Így már rendben van minden. A hited meghozta a gyümölcsöt, meggyógyultál, hát élj tovább egészségesen és boldogan.
35. Mire befejeződött ez a kis incidens, a Jairus háza felől emberek érkeztek, akik hírül adták, hogy a kislány meghalt.
36. Jézus is hallotta mindezt, és odament Jairushoz: Ne aggódj! A hit előtt semmi nem lehetetlen!
37. Senkinek nem engedte meg, hogy vele menjen, csak Péter, Jakab és János kísérelte el őt a halott lányhoz.
38. Amikor odaértek Jairus házához, a kétségbeesett jajgatás és sírás fogadta őket.
39. Jézus megpróbálta túlordítani a hangzavart: Hagyjátok abba az óbégatást, a kislány nem halt meg, csak alszik!
40. Egyesek kínjukban nevettek, mások gúnyolódni kezdtek. Jézus ekkor a három tanítvánnyal és a lány szüleivel odamentek a gyermek holttestéhez.
41. Jézus megfogta a kislány kezeit, és erélyesen ráparancsolt: Leányom, kelj fel!
42. A következő pillanatban a kislány kinyitotta a szemét és azonnal talpra állt. A szülők döbbenetükben szóhoz se jutottak.
43. Jézus pedig megparancsolta nekik, hogy gondoskodjanak a kislányról, de ne beszéljenek arról, amit láttak.

HATODIK RÉSZ

1. Jézus ezek után hazatért a tanítványaival együtt Názáretbe.
2. A nyugalom napján elment a zsinagógába, és tanított. Sokan voltak, akiket felrázott a tanítása, és egymástól kezdték kérdezgetni: Vajon honnan van ekkora bölcsessége és hatalma ennek az embernek, hogy ilyen tekintéllyel tanít?
3. Hiszen ez csak egy ácsmester! Ismerjük a családját, a testvéreit, semmi különleges nincs bennük! – Sokan megbotránkoztak azon, hogy egy egyszerű, általuk is jól ismert ácsmester milyen alapon gyűjt tanítványokat, mint egy komoly rabbi.
4. Jézus keserűen kifakadt: Miért van az, hogy a prófétákat mindig a sajátjai vetik ki maguk közül legelőször?!
5. Egész otthon tartózkodása alatt mindössze pár beteget gyógyított meg, más csodát nem is tett a hitetlenségük és az ellenséges indulataik miatt.
6. Inkább fogta magát, és a környező falvakba indult tanítani.
7. Majd nem sokkal később magához hívta a tizenkét tanítványát, felruházta őket hatalommal, amellyel a démonoknak is parancsolhattak, és kettesével kiküldte őket tanítani és szolgálni.

8-9. Utasította őket, hogy semmit ne vigyenek magukkal egy vándorboton kívül. Se váltóruhát, se élelmet, semmit.

10. Ezt is mondta nekik: Amikor megérkeztek egy új helyre, akkor ne luxus körülményeket keressetek, ahol megszállhattok, inkább keressétek azokat, akik keresik Istent, és feléjük szolgáljatok! Ha betöltöttetek minden szükségletet, tovább mehettek.
11. Aki fogad benneteket, azok felé szolgáljatok - de ha nincs szükségük arra, amit adni tudtok, akkor menjetek más helyre, ahol várják az Isten királyságának küldötteit. Ha pedig valaki egyáltalán nem kíváncsi rátok és el akar zavarni, ne erőszakoskodjatok és ne csináljatok jelenetet. Hagyjátok ott az ilyen embereket minél hamarabb, és folytassátok az utatokat.

12. A tanítványok pedig elindultak, és hirdették az embereknek, hogy térjenek meg.
13. Démonokat űztek megszállott emberekből és betegeket gyógyítottak meg.
14. Jézus neve mindenfelé ismertté lett, és végül Heródeshez is eljutott. Voltak, akik azt híresztelték róla, hogy Keresztelő János támadt fel a halálból, ezért van ekkora hatalma,
15. Mások Illésnek gondolták, aki visszatért, de persze még számtalan verziója volt a találgatásoknak és elképzeléseknek.
16. Heródes alaposan megijedt, amikor Jézus híre elérkezett hozzá, főképpen attól a verziótól esett kétségbe, hogy esetleg János az, aki feltámadt, hiszen János éppen ő fejeztette le.

17-18. János ugyanis kimondta, amit senki nem mert kimondani, hogy Heródes király bűnben él, mivel testvére feleségével élt együtt.

19. Heródiás ezért gyűlölte Jánost, és mindenáron meg akarta öletni,
20. de nem tehette, mert Heródes félt Jánostól, és bár elfogatta, mégsem mert ártani neki, mert szentnek tartotta.
21. Aztán csak adódott egy jó alkalom, amikor Heródiás betölthette bosszúját. Heródes születésnapján nagy fogadás volt a palotában,
22. és Heródiás beküldte a lányát, hogy a vendégsereg előtt adjon elő egy olyan erotikus táncot, amelytől mindenkit kenyérré lehet majd kenni. El is érte, amit akart, mert az alkoholtól begőzölt király azt mondta a lányának: Kérhetsz bármit, minden kívánságod teljesítem!
23. Az egész vendégsereg előtt tett fogadalmat, hogy tényleg bármit kívánhat a lánya, semmit nem fog megtagadni tőle.

24-25. A leány persze csak eszköz volt az anyja kezében, úgyhogy azonnal elkérte János fejét egy tálon.

26. Heródes nagyon megbánta könnyelmű ígéretét, de nem tehetett semmit, hiszen az egész vendégsereg tanúja volt a jelenetnek,
27. így parancsot adott a hóhérnak, hogy végezze ki Jánost.
28. Az elment, lefejezte Jánost, és egy ezüstitálon behozta a levágott fejét, odaadta a lánynak, a lány pedig kivitte az anyjának.
29. Amikor János tanítványai értesültek minderről, elvitték a holttestet és illően eltemették.
30. Ez történt, miközben a tanítványok hirdették az evangéliumot Jézus utasítása szerint. Majd hazatértek, és mindenki elmondta, mit tett és mit tapasztalt a misszióútja során.

31-32. Jézus ezek után hajóval elvonul a tanítványokkal pihenni és feltöltődni egy lakatlan területre.

33. Azonban sokan felismerték őket, miközben hajóra szálltak, és amíg ők a vízen mentek, az emberek tömegbe verődve a szárazföldön követték Jézus útját, és mire kikötöttek, már ott is voltak.
34. Jézus csak állt, és hatalmas szájalommal a szívében szemlélte az emberek hatalmas csoportját, akik olyanok voltak, mint a pásztor nélküli birkanyáj. Összegyűjtötte tehát őket és elkezdte őket sok mindenre tanítani.

35-36. Már beesteledett, mire befejezte a tanítást. A tanítványok körbevették: Mester, az emberek egész nap téged hallgattak, haza kéne küldeni őket, mert itt nincs mit enni adnunk nekik.

37. Jézus azonban teljesen váratlanul azt mondta: Nem, majd ti gondoskodtok róluk! A tanítványok elképedtek: Micsoda?! Költsük el minden pénzünket arra, hogy kenyeret vegyünk egy ekkora tömegnek?!
38. Jézus nagyot sóhajtott, és megkérdezte: Mink van egyáltalán? – Öt kenyérünk és két halunk, ami még magunknak sem elég – válaszolták csüggedten.
39. Ültessetek le mindenkit csoportokba! – rendelkezett Jézus.
40. A tanítványok 50-100 fős csoportokban leültették az egész tömeget, és kíváncsian várták, hogy mi fog történni.

41. Jézus fogta az öt kenyeret és a két halat, imádkozott és megáldotta, és elkezdte osztani. És csak osztotta és osztotta, és nem fogyott el a kosárból.

42-43. Mindenki evett jóllakásig, és még tizenkét kosár ételmaradékot gyűjtöttek össze.

44. Hogy mindez hogyan történhetett meg, arra nincs semmiféle ésszerű magyarázat, hiszen csak a férfiak körülbelül ötezren voltak, tehát jó 10-15.000-res tömeg lakott jól abból a kevéske ételből, ami eredetileg volt.

45. Ezek után Jézus a hajóba parancsolta tanítványait, és átküldte őket a túlsó partra, Betsaida felé.

46. Ő maga elbocsátotta a tömeget, majd elvonult egyedül imádkozni a hegytetőre.

47. Mire beesteledett, a tanítványok már a Genezáreti-tó közepén hajóztak,

48. de nemigen haladtak előre, mert elég nagy ellenszél volt. Jézuskora hajnalban a vízen járva kelt át a tengeren, és el akart menni mellettük, kielőzve őket, de észrevették a hajóból,

49. és elkezdtek rémülten kiabálni, mert azt hitték, valami kísértetet látnak.

50. Jézus azonban odakiáltott hozzájuk: Nem kell megijedni, csak én vagyok!

51. Majd odasétált a hajójukhoz, és beszállt, és ekkor a szél is elcsendesült. A tanítványok szólni sem tudtak félelemmel vegyes ámulatukban.

52. Hiába élték át órákkal azelőtt a megszorodó kenyerek csodáját, még mindig nem tudták elhinni mindazt, ami szinte folyamatosan történt velük. A szívük még mindig túl kemény volt.

53. Reggelre kikötöttek Genezáretben.

54. Amikor kiszálltak a hajóból, az emberek azonnal felismerték Jézust,

55. és fellármázták az egész környéket, aminek az lett a vége, hogy a betegek ismét végeláthatatlan sorokban szálltak meg minden helyet, ahová Jézus csak betette a lábát.

56. Ő pedig csak járta a falvakat és a városokat, hirdette az evangéliumot, és meggyógyított mindenkit - sokszor még az is elég volt, ha valaki csak a ruhája szegélyéhez érhetett hozzá.

HETEDIK RÉSZ

1. Egy alkalommal Jézus köré gyűltek a farizeusok és a jeruzsálemi vallási vezetők,

2. és észrevették, hogy Jézus tanítványai nem végzik el az étkezés előtti rituális kézmosást.

3. A farizeusok és általában a zsidók ugyanis egy vének hagyományai szerinti szertartást végeztek minden étkezés előtt.

4. Sok ilyen hagyományuk van a zsidóknak, amelyekben az a közös, hogy nem higiéniai okai vannak ezeknek a tevékenységeknek, hanem ceremonális okai.

5. Ezek voltak azok a szertartások, amelyeket Jézus és a tanítványai már nem követtek. Megkérdezték tehát a farizeusok Jézustól: Miért nem végzitek el az őseink által ránk hagyományozott ceremóniákat?

6. Jézus így válaszolt: Olvassátok inkább Ézsaiást, mert rólatok beszél: „Ez a nép szövegelni tud csak, de a szíve hideg és engedelmeskedni eszébe sem jut!

7. Mert mindenféle maguk kreálta ostoba törvényt elvakultan követnek,

8. de az én parancsolataimat – mondja az Úr – semmibe veszik!”

9. Majd így folytatta Jézus: Abban profik vagytok, hogy Isten parancsolatai között lavírozva a saját hagyományaitokat istenítsétek.

10. Csak egyetlen példa: Isten törvénye világosan kimondja: „Becsüld meg a szüleidet és gondoskodj rólu!” Másutt azt tanítja: „Aki szüleit gyalázza és kisémmizi, annak meg kell halnia!”

11-13. Ezzel szemben ti meg mit csináltok? Nem akartok gondoskodni az idős születekről, mert az „nem hoz hasznot” nektek, ezért kitaláltok egy olyan tradíciót, hogy ha a vagyontokat felajánljátok gyülekezeti célokra, az mentesít benneteket a szülőkről való gondviselés alól. Persze amikor meghalnak a szülők, akkor visszaveszitek a pénzeteket a gyülekezettől, mert ugye ezt a kiskaput is gondosan beépítettétek a ti törvényetekbe. Így tapossátok sárba az Isten törvényét a ti „ősi tradícióitokkal”!

14. Közben egyre többen gyűltek köréjük, ezért Jézus a tömeghez fordulva folytatta: Próbáljátok megérteni végre:
15. az a mocsok, ami Istent zavarja, soha nem kívülről jut be az emberbe, hanem mindig az emberből árad ki másokra!
16. Akinek inge, az vegye magára!
17. Amikor magukra maradtak a tanítványokkal, megkérdezték Jézust, hogy kell érteni, amit az előbb mondott, mert ők persze megint nem értették a lényegét.
18. Mért vagytok ti is ennyire értetlenek?! – kérdezte tőlük Jézus. – Ha megesztek valamit, ami nem volt megmosva, a gyomrotokba kerül, és legfeljebb hasmenésetek lesz tőle. De ez nem a bűn kategóriája Isten szemében.
19. Ez természetesen azt is jelenti, hogy nincs értelme többé különbséget tenni tiszta és tisztátalan ételek között, bármit megehettek ezután.
20. A lényeg – folytatta – hogy ami Istent zavarja, az, ami az emberből kifakad, mint egy kelés, a szívének gonosz indulatai.
21. A gonosz és aljas gondolatok és motivációk, a parázna vágyak, a lopások, gyilkosságok,
22. a hűtlenség és a házasságtörés, a kapzsiság, a becstelenség, a szexuális kicsapongások, az irigység, a gőg, a vakmerőség, az istenkáromlás.
23. Ezek jelentik a problémát, nem az, hogy megmosok-e egy edényt vagy nem. Össze sem lehet hasonlítani a súlyukat ezekkel! És ezek belül vannak, az ember szívében, és ez az igazi mocsok. És a legszörnyűbb az, hogy aki a poharainak elmosására óriási gondot tud fordítani, a szívében lévő rohadással egyáltalán nem törődik.

24. Jézus ezek után elment Tírusz vidékére. Szerette volna, ha nem derül ki, hogy ott tartózkodik,

25. de egy görög származású asszony tudomást szerzett arról, hogy ott szállt meg, és elment hozzá, mert a lányát démon szállta meg.
26. Bár nem volt zsidó, könyörgött Jézusnak, szabadítsa meg a lányát.
27. Jézus elég keményen válaszolt az asszonynak: Az én küldetésem most nem a pogányok felé szól, hanem Isten hűtlen népe, Izrael felé! Vagy szerinted helyes dolog, ha a megterített asztalról az ételt nem a gyerekek kapják, hanem a kutyák?
28. Az asszony erre merészen így felelt: Uram, nem kell nekem a gyermekek étele! Nekem a maradék, a csont is bőven elég, csak abból hadd kapjak!
29. Erre a válasza Jézus sem számított: Asszony, neked aztán van hited és bátorságod! Hát akkor úgy lesz, ahogyan kérted!
30. mire hazaért az asszony, látta, hogy a lánya már jól van, és megszabadult a démoni eredetű betegségéből.
31. Jézus továbbment, és Szidónon keresztül eljutott újra a Galileai-tenger partjára, a Dekapolisz környékére.
32. Ott egy süketnéma embert vittek hozzá, és kérték, hogy gyógyítsa meg.
33. Jézus félrevonta az embert a tömegből, bedugta ujját a férfi fülébe, majd megérintette a nyelvét is,
34. és Istenhez imádkozva parancsolt: Nyíljatok meg, ti fülek, és szólalj meg, te száj!
35. Abban a pillanatban visszanyerte a hallását az ember, és beszélni is hibátlanul tudott.
36. Jézus őt is megkérte, hogy ne híresztelje, hogy mi történt vele, de mint máskor is történt, akik ilyen csodát éltek át, úgysem tudták elhallgatni, és mindenfelé terjedt Jézus hatalmának híre.
37. Mindenki csodálta Jézust, hiszen olyan csodák követték őt, amelyekhez foghatót senki nem látott korábban.

NYOLCADIK RÉSZ

1. Még egy alkalommal megtörtént, hogy Jézus hatalmas tömeget tanított késő estig, és amikor látta, hogy az emberek kimerültek, magához hívta a tanítványait:
2. Három napja itt vagyunk, és ezeknek az embereknek elfogyott minden ételmük. Sajnálom őket, mert elértek a túróképességük határához,
3. és ha így bocsátjuk el őket, nem biztos, hogy kibírják hazáig.

4. És mi ugyan mit tehetünk? – kérdezték a tanítványok. – Honnan szerezzünk annyi élelmet, hogy ezt a rengeteg embert megetessük?
5. Jézus megkérdezte tőlük: Hány kenyérünk van összesen? – Hét – válaszolták.
6. Ekkor szólt az emberekhez, hogy üljenek le a földre, majd fogta a hét kenyeret, hálát adott értük, megtörte és elkezdte porciózni a tanítványok kezébe. Ők pedig elkezdtek kihordani az adagokat az embereknek.
7. Volt pár haluk is, Jézus azt is megáldotta, és azt is elkezdte osztani.
8. Másodszor történt meg, hogy egy kevés eledellel több ezer embert vendégelt meg Jézus. Mindenki jól lakott, és hét kosárnyi maradékot szedtek össze a tanítványok.
9. Nagyjából négyezren lehettek mindennek a részesei.
10. Miután ettek, Jézus útjukra bocsátotta az embereket, majd hajóba szállva tovább mentek Dalmanuta környékére.
11. Ott kimentek hozzá a farizeusok, és vitatkozni kezdtek vele a tanításairól, és rá akarták venni, hogy tegyen mindenféle csodát csak azért, hogy meggyőzze őket.
12. Jézusból ekkor egy nagyon keserű sóhaj fakadt fel: Miért van az, hogy nektek mindig csak a csodák kelljenek, Istent viszont elutasítjátok?! Nem lesz részetek semmilyen csodában, mert tisztességtelenek a motivációitok!
13. Majd faképnél hagyta őket és ismét hajóba szállt, hogy minél távolabb kerüljön ettől a helytől.
14. Mivel sietve távoztak, nem volt idejük bevásárolni, és csak egyetlen kenyérük maradt.
15. Jézus még a farizeusokkal volt elfoglalva, és megpróbálta figyelmeztetni a tanítványait, hogy legyenek nagyon éberek, mert a farizeusok meg a heródes-pártiak pont úgy végzik a romboló munkájukat, mint a kovász, amely megkeleszti az egész kenyeret.
16. A tanítványok azonban leragadtak a kovásznál és a kenyérnél, és elkezdtek azon tanakodni, hogy fognak mindannyian jól lakni abból az egy szem kenyérből, ami megmaradt az útra.
17. Jézus erre kifakadt: Ezt nem hiszem el! Kétszer is tanúi voltatok annak, hogy lett néhány darab kenyér emberek ezreinek elegendő! Miért? Mert Isten mindig gondoskodik az övéiről! Hogy lehettek ennyire fafejűek!
18. Amikor fontos dolgokról beszélek nektek, rám se figyeltek, mert mindig csak magatokkal vagytok elfoglalva, mindig csak a kicsinyes problémáitok felől aggódtok, és ráadásul arra sem vagyok képesek, hogy legalább emlékezzetek, mi történt veletek mindössze pár órával korábban!
19. Hány ember lakott jól az öt kenyérből? Legalább tízezer, vagy még több! Így volt? – Így volt – válaszolták a tanítványok összetörve. És hány kosárral szedtetek össze utána? – Tizenkettővel.
20. És hány ember lakott jól a hét kenyérből? – Legalább négyezer. – És hány kosárral szedtetek össze? – Héttel.
21. Ezek után mit akartok még, hogy végre felnőtt férfiként viselkedjeteK?!
22. Amikor Betsaidába érkeztek, egy vak embert kísérték Jézushoz, és kérték hogy gyógyítsa meg.
23. Ő kivezette a vakot a faluból, és a szemére köpve rátette a kezét a vakra: Mondd, mit látsz?
24. Elmosódott alakokat látok, az emberek olyanok, mintha fák lennének – válaszolta a férfi.
25. Jézus ismét rátette a kezét a szemére, mire a vaknak teljesen kitisztult a látása.
26. Jézus ekkor elbocsátotta azzal, hogy ne menjen vissza az őt váró tömeghez, hanem kerülő úton térjen haza.
27. Ő pedig továbbindult a tanítványaival Cézárea Filippi falvaiba. Útközben beszélgettek, és Jézus megkérdezte a tanítványait: Mit hallottatok rólam az emberektől, mit gondolnak, ki vagyok én?
28. Van, aki azt gondolja, hogy János vagy, aki feltámadt a halálból – kezdték sorolni. – Mások azt mondják, hogy Illés vagy, akit tüzes szekér ragadott el a régi időkben, és most ő tért vissza. Vannak, akik prófétának tartanak.
29. És ti mit gondoltok, ki vagyok én valójában? – Péter válaszolt neki: Te vagy a Megváltó!
30. Jézus ekkor megparancsolta a tanítványoknak, hogy erről egyelőre ne beszéljenek senkinek.
31. Majd elkezdte felkészíteni őket mindarra, ami rájuk vár. Hogy őt elfogják majd és börtönbe zárják, megkínózzák és megölik, de harmadnapra fel fog támadni.
32. Jézus megpróbálta a legérthetőbben elmondani mindezeket, de úgy tűnt, a tanítványok nem értették az egészet. Péter ráadásul félre is vonta Jézust, és elkezdte megszidni Jézust, hogy beszélhet ilyen ostobaságokat,

33. de Jézus nagyon erélyesen megintette Pétert: Gratulálok Péter! Az előbb a Szentlélek szólt belőled, most meg már a Sátán szócsöve vagy! Esetleg gondolkozhatnál, mielőtt kinyitod a szádat!
34. Majd maga köré hívta a többieket is, és ezt mondta nekik: Ha velem tartotok, akkor le kell végre számolnotok az egótokkal! Az én tanítványaim sorsa az, hogy magukra veszik a szolgálat terhét és áldozatát, és követnek engem.
35. Döntenie kell mindenkinek: aki azt hiszi, hogy képes megváltani a saját életét, az biztosan el fog veszni. De ha rám bízátok az életetek megváltását, akkor élni is fogtok!
36. Mert mit értek azzal, ha van pénzetek, karrieretek, hírnevetek, de közben üres a szívetek és boldogtalanok vagytok?
37. Ugyan mivel fizetnétek ki az Isten felé való tartozásotokat az elrontott életetekért? Pénzzel? Ugyan már...!

KILENCEDIK RÉSZ

1. Ezután így folytatta: Néhányan közületek előbb meglátják Isten dicsőségének leplezetlen megjelenését énrajtam, mint sejtenék! Akkor majd belekóstolhattok abba, amiben a mennyben lesz részetek!
2. Hat nappal később Jézus felment egy közelben lévő magas hegy tetejére, s magával vitte oda Pétert, Jakabot és Jánost is.
3. Ott nyíltan felfedte előttük isteni dicsőségét: a Napnál is vakítóbban ragyogott az arca és a ruhája, és Isten mennyei dicsősége vette körül az egész testét.
4. Ekkor megjelent Jézus mellett Mózes, a törvényadó, és Illés, a próféták legnagyobbja, és hosszasan beszélgettek hármásban.
5. Péter ekkor hirtelen ötlettől vezérelve közbeszólt: Uram, így hármásban kellene folytatni a missziót, akkor aztán mindenki megtérne! Mit szólnál, ha építenénk itt mindhármatoknak egy-egy emlékművet!
6. Persze ezt csak zavarában és félelmében mondta Péter.
7. Még be sem fejezhette a mondatot, ragyogás borította be az egész hegytetőt, és megszólalt Isten hangja felettük: Ő az én szeretett Fiam, én kizárólag őbenne gondolkodok! Nektek sem Mózesre vagy Illésre van szükségetek, hanem egyedül Őreá! Őt kövessétek és Neki engedelmességetek!
8. Ekkor hirtelen vége szakadt mindennek, és a következő pillanatban már ismét csak Jézus állt mellettük.
9. A hegyről lefelé jövet Jézus rájuk parancsolt, hogy senkinek nem beszélhetnek mindarról, amit most láttak, csak akkor, amikor ő már feltámadt a halálból.
10. Megígérték, de az út hátralévő részében végig arról pusmogtak egymás között, hogy hogy kell érteni azt, hogy Jézus majd feltámad a halálból.
11. Majd megkérdezték Jézustól: Mondd, miért tanítják azt a vallási vezetők, hogy Illésnek a Megváltó előtt kell eljőnie, ha te vagy a Megváltó, és Illést csak most, utánad láthattuk meg?
12. Jézus így válaszolt: Illés feladata, hogy a Megváltó munkáját előkészítse.
13. Csakhogy Illés nem most jött el, hanem jóval korábban, még énelőttem, csak hogy a többség nem ismerte fel, inkább kigúnyolták, megvetették és megölték, ahogy mindez meg is volt prófétálva.
14. De Jézus nem fejezhette be a gondolatmenetét, mert közben visszatértek a többi tanítványhoz, akiket hatalmas tömeg vett körül, akik hallgatták, ahogy a farizeusokkal és vallási vezetőkkel vitáztak.
15. Amikor észrevették, hogy Jézus visszatért hozzájuk, az egész tömeg Jézus elé sietett.
16. Jézus megkérdezte őket, mi okozta a csődületet.
17. Ekkor előlépett egy férfi a tömegből, és így szólt: Mester, elhoztam hozzád fiamat, akit démon szállt meg,
18. és a földön fetreng, habzik a szája – nagyon nyomorult az állapota. Mivel nem találtalak, a tanítványaidat kértem, hogy segítsenek rajta, de nem voltak rá képesek.
19. Jézus felsóhajtott: Miért van az, hogy csak arra kellek nektek, hogy segítsek, de követni nem akartok?! Hozzátok ide azt a fiút!
20. Odakísérték Jézushoz, de abban a pillanatban, hogy a fiúban lakó démon meglátta Jézust, elkezdett kínozni a fiút, úgy, hogy az egyből a földre terült és fetrengeni kezdett.

21. Jézus megkérdezte az apjától: Mióta van így a fiú? – Gyermekkora óta – válaszolta.
22. Sokszor még a tűzbe is beleveti magát, amikor önkívületi állapotban van. Könyörgök, tegyél valamit, hogy megszabaduljon a fiam!
23. Jézus így válaszolt: Ha hiszel bennem, akkor semmi sem lehetetlen!
24. Szeretnék hinni, kérlek segíts nekem!
25. Ekkor Jézus körül már elég sok ember verődött össze. Odafordult a fiúhoz, és ráparancsolt a démonra: Te süketnémaságot okozó gonosz szellem, azonnal hagyd el ezt a fiút, és soha többé ne térj vissza!
26. A démon erre felordított a fiúból, utoljára a földhöz vágta, majd elhagyta őt. A gyermek mozdulatlanra dermedve feküdt a földön, mintha halott lenne.
27. Jézus azonban lehajolt hozzá és talpra állította.
28. Ezek után otthagyta a tömeget és visszavonult a szállására. A tanítványai utána mentek, és megkérdezték: Mi miért nem tudtuk kiűzni a démont a fiúból?
29. Mert nem imádkoztok eleget! – válaszolta Jézus. – Ahhoz, hogy parancsolhassunk a démonoknak, lelkileg teljesen topon kell lenni. Ez pedig csak arra jellemző, aki folyamatosan imádkozik és böjtöl, nem csak akkor, amikor éles helyzet van.
30. Tovább indultak Galileán keresztül, de kerülték az embereket, mert Jézus nem akarta, hogy felismerjék őt,
31. mert most a tanítványaira akart koncentrálni. Újból beszélt nekik arról, hogy elfogják őt, megkínózzák és megölik, de harmadnapra fel fog támadni a halálból.
32. A tanítványok továbbra sem értették az egészet, de nem volt bátorságuk kérdezősködni.
33. Amikor hazaértek Kapernaumba, Jézus megkérdezte a tanítványokat, miről vitáztak még útközben.
34. Ők azonban szégyenlősen hallgattak, mert azon veszekedtek, hogy ki közülük a legjobb tanítvány.
35. Persze Jézus nem azért kérdezte, mintha nem tudta volna, hanem hogy ők maguk ismerjék fel, mennyire gyerekek még mindig sokszor. Maga köré hívta őket, és így szólt: Ha versenyezni akartok egymással, akkor legalább csináljátok jól! Aki első akar lenni, az legyen első a szolgálatban, a többiek előre engedésében!
36. Majd odahívott egy kisgyermeket, átölelte és így folytatta:
37. Ha egy ilyen kisgyermekkel jól tesztek, aki nem képes arra, hogy fizessen a jóságokért, akkor voltaképpen velem tesztek jól, és ha velem tesztek jól, akkor ez Istent dicsőíti.
38. De a tanítványoknak már megint másutt járt az eszük: Mester, találkoztunk valakivel, aki rád hivatkozva démonokat űzött. Eltiltottuk, mert nem közénk tartozott.

39-40. Jézus megcsóválta a fejét: Látom, ha egymással nem versenyezhetek, akkor találtok magatoknak más ellenfelet... Hát jegyezzétek meg: ha valaki nem akadályoz bennünket, az már segítség nekünk! Ezért ha találok bárkivel, aki az én nevemben cselekszik, hagyjátok, és inkább dicsőítsétek érte az Atyát.

41. És ha valaki az én nevemben éppen felétek akarna szolgálni, fogadjátok el, mert én megjutalmazom az ilyen embert. Ezt bízzátok rám.
42. De ha valaki árt egy ilyen kisgyermeknek, aki nem tudja még megvédeni magát, vagyis ha bárki visszaél mindazzal, amit tőlem kapott, annak jobb, ha malomkövet kötnek a nyakába és a vízbe dobják.

43-46. Ha a tetteid válnak csapdává számodra, amelyek elszakítanak tőlem, akkor tagadd meg mindent, ami ezekre a gonosz cselekedetekre motivált. Különben jön a büntetés.

47-48. Ha a vágyaid visznek tévútra, tagadd meg a vágyaidat, mert ha nem, hát megint jön a büntetés.

49-50. (..... HIÁNYZIK .....)

TIZEDIK RÉSZ

1. Jézus onnan továbbment Júdea határvidékére, és mindenhol tanította az érkezésének hírére összetódult sokaságot.
2. Kimentek hozzá a farizeusok is, hogy lejárassák Jézust a nép előtt, és hogy valami módon okot találjanak arra, hogy eljárást indíthassanak ellene. Egyik helyen azt kérdezték tőle: Mondd, Rabbi, te mit tanítasz a válásról? Szabad-e felbontani a házasságot vagy sem?
3. Jézus visszakérdezett: Mi áll a mózesi törvényekben?
4. Mózes engedélyezte a válást – felelték a farizeusok.
5. Csak azért engedte – mondta Jézus – mert a szívetek önző és kemény, és ha már ilyenek vagytok, legalább ne tetézzétek azzal, hogy csak kínozzátok egymást egy életen keresztül.
6. Istennek azonban egészen más terve volt veletek. A házasságot ugyanis felbonthatatlan egységnek alkotta meg.
7. Úgy szól az eredeti törvény, hogy amikor a férfi megházasodik, elhagyja szüleit és új családot alapít.
8. És felbonthatatlanul eggyé válik a feleségével.
9. Ha tehát Isten így rendelkezett, akkor az emberek ne akarják felülírni Isten törvényét a saját elképzeléseikkel, még akkor sem, ha Mózes tett egy kis engedményt. Én ezt most visszavonom!
10. Mikor hazaértek, a tanítványok tovább kérdezték Jézust, mert őket is nagyon foglalkoztatta ez a téma.
11. Jézus tehát folytatta a tanítást: Ha egy férfi egy másik nő miatt válik el a feleségétől, azzal összetöri a már megkötött házasságát. Ez a házasságtörés lényege.
12. Ha a nő tenné ezt, ugyanez vonatkozik rá is.
13. Közben kisgyermeket hoztak be Jézushoz, hogy áldja meg őket, de a tanítványok nagyon mérgesek lettek, hogy ilyen pitiáner dologgal meg akarják zavarni az ő nagyon fontos eszmecseréjüket.
14. Jézus azonban rájuk szólt: Soha senki számára ne legyetek akadályozói annak, hogy hozzám jöhessen! Főképpen ne a gyerekeknek vagy a hozzájuk hasonló gyermeki hitű embereknek, mert az Isten országa pont az ilyeneké!
15. Jegyezzétek meg: aki nem a gyerekekre annyira jellemző feltétel nélküli hittel viszonyul hozzám, az nem is fogja átélni annak a valóságát!
16. Miközben ezeket mondta, átölelte a gyermekeket és megáldotta őket.
17. Amikor tovább indultak volna, egy férfi furakodott Jézushoz, és szinte a lába elé vetette magát: Dicsőséges Mester, mit tegyek, hogy én is üdvösséget nyerjek?
18. Jézus felemelte őt a földről: Soha ne engem dicsőíts, hanem mindig Atyádat, a mindenható Istent!
19. Ha valóban ki akarsz érdemelni az üdvösséget, akkor tartsd meg azokat a törvényeket, amelyeket kívülről tudsz is: ne ölj, ne kövess el szexuális bűnöket vagy házasságtörést, ne hazudj, ne károsíts meg senkit, tiszteld és becsüld szüleidet...
20. A férfi közbevágott: Mester, ezeket és mind megtartottam gyerekkoromtól fogva! Akkor tehát kiérdemeltem az üdvösséget?
21. Jézusnak szimpatikus lett ez az ember, és így válaszolt neki: Akkor te egy nagyszerű ember vagy, hidd el, kevés ilyenrel találkoztam eddig. De azért egy hiányosságod biztosan van: túlságosan szereted a saját létbiztonságodat! Lépj ki az ismeretlenbe, mert ez a hit lényege, és oszd szét az egész vagyondodat a szegény emberek között, akik nagy szükségek között élnek. Ha ezt megteszed, akkor valóban megértetted a törvény lényegét, hogy az az önmagunk előtérbe helyezése helyett a másik ember szolgálatát jelenti. Istennek ez tetszik igazán. Ha megtetted, akkor várlak a tanítványaim közé!
22. A férfi azonban nem erre a válaszra számított. Lelombozódva elballagott, mert ez már túl nagy ár volt az üdvösségért, ami neki már nem érte meg.
23. Jézus szomorúan nézett utána: Sajnálom ezt az embert! Látjátok, a pénz szerelme mekkora úr! Tökéletesen alkalmas eszköz a Sátán kezében arra, hogy valakit elválasszon az Isten országától!
24. A tanítványok nagyon megdöbbenek mindezekon: akkor tehát semmire nem elég az, ha valaki gyerekkorától kezdve betartja a törvényeket? Mi lesz így velük? Jézus látta zavarodottságukat, ezért így szólt hozzájuk: Szinte lehetetlen Isten országába bejutni annak, aki a maga erejéből akarja ezt megtenni.
25. Sőt, igazság szerint egyáltalán nem is lehetséges!

26. A tanítványok még jobban megrökönyödtek, és szinte remegő hangon kérdezték: De hát akkor mi lesz velünk? Akkor ki fog egyáltalán üdvözülni?
27. Jézus bátorítón rájuk mosolygott: Azt mondtam, hogy az embereknek a maguk erejéből lehetetlen. De nem is maguk erejében kell bízniuk, hanem Istenben! Éppen ez az evangélium lényege: hogy az üdvösséget nem nektek kell kiérdemelnetek, hanem Isten ajándéka az, amit csak elfogadni kell.
28. Péter ekkor megszólalt: Mester, mi mindent magunk mögött hagyunk, amikor tanítványaiddá fogadtál bennünket. Azóta is veled járunk. Mondd, mi értelme volt mindennek, a rengeteg lemondásunknak és áldozatunknak, ha semmit nem számít az, amit teszünk?
29. Hogy mi értelme? Ezt nem kérdezheted komolyan, Péter! Aki bármiről is lemond az evangéliumért és énértem,
30. az százsorosan kapja vissza mindazt már ezen a földön is, nem beszélve az örök életről! Isten megáldja az engedelmeségeket és az áldozataitokat – de az üdvösség nem ezen múlik! Az akkor is ingyenes! Mert más dolog az üdvösség, és más az áldás. Ezt próbáljátok megérteni!
31. És éppen ezért lesz lehetséges, hogy akik nem voltak ugyan jó emberek, életük akár legnagyobb részében is megvetették Isten törvényét, de elfogadták Isten kegyelmét és megbánták bűneiket, isten szemében értékesebbek, mint azok, akik egész életüket a vallásuk iránti fanatikus buzgóságban éltek le, de csak a saját jóságukat bálványozták, és a saját erejükből akarták kiérdemelni Isten elfogadását.
32. ... Jézus ekkor újra magához intette a tizenkettőt, és újból arról beszélt nekik, mi fog majd történni Jeruzsálemben a következő napokban:

33-34. Amikor megérkezünk majd, engem a főpapok és a vallási vezetők elfognak és börtönbe zárnak. Meg fognak kínozni, leköpnék és kigúnyolnak, majd halálra ítélnék és kivégeztetnek a rómaiakkal. De ti ne essetek kétségbe, mert a harmadik napon fel fogok támadni a halálból!

35. Ekkor közbeszólt Jakab és János, a két Zebedeus fiú: Mester, lenne egy kérésünk.
36. Jézus nagyot sóhajtott: Mondjátok, mit szeretnétek kérni.
37. Ha majd átveszed az uralmat a világon, szeretnénk megkapni az utánad következő két legmagasabb pozíciót!
38. Jézus erre kifakadt: Ti nem vagytok komplettek! Épp arról beszélek, hogy fognak néhány nap múlva megölni, és próbálok lelket önteni belétek, hogy kétségbeesésekben hazáig ne szaladjatok majd, nektek meg csak azon jár az eszetek, hogy ti mit profitálhattok belőlem! Vajon azt hiszitek, hogy egyáltalán mellettem lesztek, amikor átveszem az uralmat ezen a világon?!
39. Hát persze, hogy melletted leszünk! – felelték. – Hát barátaim, legyen, ahogy akarjátok. Ugyanaz lesz az osztályrészetek Isten országának hatalomátvételében, mint nekem, csak nem úgy, ahogy most gondoljátok!
40. De hogy mi lesz majd azután, az már nem rajtam múlik, abban majd az Atya fog dönteni.
41. A másik tíz tanítvány nagyon megharagudott Jakabra és Jánosra. Először azért a pofátlanságért, hogy arra vetemedtek, hogy előlük lefoglalják a legjobb helyeket a mennyei uralkodás idejére, aztán meg azért, mert Jézus meg is engedte nekik, hogy részesei legyenek az ő uralomra jutásának. Persze fogalmuk sem volt, hogy mindez mit jelent, mert ha tudták volna, valószínűleg nem vágytak volna rá annyira.
42. Ekkor Jézus odahívta a másik tízet is, akik távolabbról hallgatták eddig a beszélgetésüket, és már mindannyiukhoz beszélve így szólt: Az uralkodás itt a földön egy hatalmi pozíciót jelent. Aki uralkodik, az emberek fölött áll.
43. Isten országában azonban ez másképpen működik. Aki itt uralkodni akar, az kezdjen el szolgálni!
44. Aki a legnagyobb pozícióról álmodik, legyen a legalázatosabb és legszolgálatkészebb segítője és támogatója mindenkinek, akik között csak megfordul. Remélem felfogjátok, amit most mondok, mert ez a válaszom az egész eddigi problémátokra!
45. Mit láttatok eddig tőlem?! Hatalomért jöttem?! Azt vártam bárkitől is, hogy hajbókoljon előttem és kiszolgáljon engem?! Egy hatalommániás önkényúr tanítványai vagytok?! Értsétek már meg, hogy az én utam nem egy világi trón felé tart, hanem a szolgálatról szól, az önfeláldozásról szól, arról, hogy én leszek az, aki meghalok értetek és minden emberért!

46. Nem sokkal később Jerikóba értek. Átmentek a városon, és amikor már a kifelé vezető úton jártak,
47. egy vak koldus, akit egyszerűen csak Bartimeusnak hívtak (ami azt jelenti: Timeus fia), elkezdett hangosan kiabálni: Izrael Megváltója, könyörülj rajtam!
48. Többen megpróbálták elhallgattatni, hogy ne ordibáljon itt és hagyja békén Jézust, de Bartimeust nem lehetett leállítani.
49. Jézus megállt, és szólt, hogy kísérik hozzá azt az embert. Amikor ezt meghallották, a Bartimeus mellett állók elkezdtek bátorítani őt: Jézus hív téged! Kelj fel, mert látni akar!
50. A koldus erre felpattant, a felsőruhája sem érdekelt már, amit ott hagyott az út szélén, ahogy csak tudott tülekedett máris Jézus felé.
51. Amikor odaért hozzá, Jézus megkérdezte: Mit kívánsz tőlem? – Mi mást is kívánhatnék, mint hogy újra lássak! Mester, kérlek gyógyíts meg!
52. Jézus csak ennyit mondott: A hitednek köszönheted a gyógyulásod! – És a vak ember szemei abban a pillanatban tökéletesen meggyógyultak.

TIZENEGYEDIK RÉSZ

1. Amikor már Jeruzsálem közelében jártak, Betfagé és Betánia környékén, Jézus magához szólított kettőt a tanítványai közül:
2. Induljatok előre! A következő faluban rögtön, ahogy beértek, találtok egy betöretlen szamárcsikót kikötve. Hozzátok el nekem.
3. És ha bárki kérdezni, hova viszitek, mondjátok, hogy a Megváltónak van szüksége rá, de nemsokára visszaküldi.
4. Minden úgy is történt, ahogy Jézus megmondta. Bementek a faluba, megtalálták a szamárcsikót,

5-6. és amikor megkérdezték az ott álldogálók, hogy hova viszik, megmondták, hogy a Megváltónak van rá szüksége, de nemsokára vissza is hozzák. Erre útjukra bocsátották őket.

7. A tanítványok tehát visszatértek Jézushoz a szamárral, ráterítették a ruháikat, Jézus pedig felült a csikóra, és így vonultak be Jeruzsálembe.
8. Sokan levetették felsőruhájukat, és azt dobálták az útra a szamárcsikó elé, mások pálmaágakat vágtek,
9. és a tömeg, amely kísérte Jézust, ünnepi hangulatban kiabálta: Íme itt jön a Megváltó! Áldott, aki az Úr nevében érkezik!
10. Megérkezett a megígért Megváltó, aki elhozza isten dicsőséges uralkodását a földre!
11. Jézus egészen a Templomig vonult így, majd bement a Templomba, egy kis időt ott töltött, majd elbocsátotta a tömeget, és a tizenkét tanítvánnyal visszavonult Betániába.
12. Másnap reggel, amikor újból indultak volna vissza Jeruzsálembe, Jézus megéhezett,
13. és már messziről kiszúrta egy virágzó fügefát. Gondolta, szakít néhány gyümölcsöt, hogy csillapítsa éhségét, de hiába keresett, nem talált rajta egyetlen fügét sem. Márpedig ez nem volt természetes, ugyanis a fügefának egész évben teremnie kell.
14. Jézus erre mérgesen így szólt: Ha terméketlen vagy, amikor a Megváltónak szüksége lett volna rád, akkor maradj is az! – A tanítványai is meghallották mindezt, de nem szóltak semmit.

15-16. Bementek Jeruzsálembe, egyenesen a Templomba. Ott Jézus nagy haragra gerjedt, mert a pogányok számára imádságra kijelölt helyet elfoglalták a zsidó kereskedők. Jézus kiabálva elkezdte felborogatni az asztalokat és kiűzni a vásárosokat,

17. és dühösen a templomi vezetők felé fordult: Soha nem olvastátok a Szentírásban, hogy az én házam az imádság háza és nem a vásárcsarnok! Mit képzeltek magatokról! Az emberek hitét kihasználva akartok meggazdagodni, ti gazemberek!?
18. Eljutott ennek a híre a papság vezetőihez is, és komolyan elkezdtek aggódni, mivel látták, hogy a tömeg nagyon hallgat Jézusra. Ettől a naptól kezdve mindent elkövettek, hogy Jézust kiiktassák, kerül amibe kerül.

19. A nap végével Jézus a tanítványaival ismét kivonult a városon kívülre.
20. Másnap reggel újra elmentek a fügefafa mellett, és látták, hogy teljesen kiszáradt.
21. Péter ekkor megkérdezte Jézustól: Miért pusztítottad el ezt a fügefát?
22. Azért, hogy higgyetek végre Istennek és engedelmeskedjete nekik! Mert akkor nincs olyan, hogy valaki terméketlen marad!
23. Figyeljete rám! Ha hittel ráparancsolnátok erre a hegyre itt előttünk, hogy „te hegy, fogd magad és ugorj a tengerbe!” – akkor megtenné! Lehetetlennek gondoljátok? Az is. Csakhogy a hit számára nincsen lehetetlen!
24. Tehát higgyete abban, amiért imádkoztok, és akkor a hitetek lehetővé teszi a lehetetlent is!
25. Ehhez persze tiszta szív kell. Isten ugyanis csak akkor hallgatja meg az imádságaitokat, ha megvalljátok és elhagyjátok a bűneiteket, és ha ti is megtanultok megbocsátani mindenkinek, aki elleneteket vétkezett.
26. Ez a kegyelem lényege, és a hit ebből a kegyelemből táplálkozik. Ha tehát ti kegyetlenek vagytok, és nem bocsátotok meg egymásnak, a hitetek nem fog tudni működni, és csak kudarcokat fogtok átélni.
27. Mire befejezte a tanításukat, be is értek Jeruzsálembe. Jézus megint a Templomba ment, és nyilvánosan tanítani kezdett.
28. A vallási vezetők mind odavonultak hozzá, és félbeszakították: Mondd, kinek a felhatalmazásával kezdted tegnap rendezkedni itt a templomban?
29. Jézus így válaszolt: Ha tudni akarjátok, kinek a felhatalmazásával teszem, amit teszek, válaszoljatok egy kérdésemre:
30. János kinek a felhatalmazásával tette, amit tett? Emberek bízták meg vagy Isten?
31. A vezetők rögtön átlátták, hogy ebből már nem lehet győztesen kievickélni. Ha ugyanis azt válaszolják, hogy Isten küldte Jánost, akkor Jézus meg fogja kérdezni, hogy ők miért nem engedelmeskedtek Istennek.
32. ha viszont azt mondják, hogy János csak önjelölt próféta volt, aki mögött nem állt Isten felhatalmazása, a tömeg meglincseli őket, mert Jánost mindenki prófétának tartotta.
33. Ezért inkább kitértek a válaszadás elől: Nem foglalunk állást ebben a kérdésben. – Akkor Jézus így felelt nekik: Nos, ebben az esetben én sem foglalok állást az általatok feltett kérdéssel kapcsolatban sem.

TIZENKETTEDIK RÉSZ

1. Jézus ekkor példázatokban kezdett tanítani a Templomban: Egy befektető létrehozott egy nagyon komoly gazdaságot. Földterületet vett, szőlőt telepített bele, felépíttette a feldolgozó épületeket és gondoskodott a gazdaság védelméről is. Aztán felvette a munkásokat, kiadta a feladatokat és elutazott.
2. Egy évvel később elküldte az egyik emberét, hogy készítse el a gazdaság elszámolását, és a nyereségét hozza el neki.
3. De a gazdaság munkásai jól megverték a könyvelőt és hazakergették, mert nem akarták kifizetni a tulajdonost megillető nyereséget. Azt hitték, ez elegendő lesz a tulajdonos megfélemlítéséhez, és ezután békén hagyja őket.
4. De egy újabb embert küldött hozzájuk a tulajdonos. A munkások leütötték és megerőszakolták ezt az embert, majd kihajították a gazdaság területéről.
5. A tulaj újabb és újabb embereket küldött, de a munkások mindegyiket megverték vagy megölték.
6. Ekkor elküldte a saját fiát, mert azt gondolta, hogy őt már nem merik bántani.
7. Amikor megérkezett, a munkások közrefogták: Öljük meg a gyereket is, akkor biztosan nem mer többé a közelünkbe sem jönni. Így legalább nem lesz örököse, és a tulajdonjogát is elveszíti.
8. Megölték tehát a fiút is.
9. Mit gondoltok, mi történt ezután? Eljött maga a tulajdonos, és az összes munkását megölette, teljesen jogosan és igazságosan, majd az egész gazdaságot másokra bízta.
10. Olvastátok-e a zsoltárokból: Isten gondoskodott megoldásról, de ez a megoldás nem kellett az embereknek, és félredobták.
11. Azonban mégis Isten terve vált valóra, mert ő a tulajdonos, és vele nem lehet packázni!

12. Mivel mindenki pontosan értette a példázat lényegét, a vallási vezetők, akik a gonosz munkások voltak ebben a történetben, legszívesebben ott helyben megölelték volna Jézust, de a tömeg miatt nem merték megtenni. Majd szétvetette őket a méreg, de nem tehettek mást, magukban őrzöngve kivonultak a Templomból.
13. Később egy küldöttséget küldtek Jézushoz, amely farizeusokból és heródes-pártiakból állt, hogy valamilyen módon hangolják Jézus ellen a tömeget, mert úgy könnyebb elfogadni őt.
14. Odajárultak tehát hozzá, és mindenki előtt megkérdezték: Rabbi, rólad az a hír járja, hogy nem kötsz kompromisszumokat, és mindenkinek nyíltan válaszolsz minden kérdésére. Mondd meg tehát, fizessünk-e adót a császárnak, vagy ne fizessünk?
15. Jézus azonnal átlátta a szándékukat (ha azt mondja, kell adót fizetni, a zsidók haragját vívja ki, ha azt mondja, nem kell, akkor meg a rómaiakat szabadítják rá nyilvános lázításért), és így szólt hozzájuk: Csak ennyi telik tőletek, hogy idejöttök képmutató módon, és ilyen aljas trükkökkel akarjátok manipulálni az embereket? Ahogy akarjátok! Adjatok egy római dénárt!
16. Adtak neki egyet. Jézus ekkor a farizeusok felé tartotta: Kinek a képét látjátok ezen az érmén? – A császáré. – válaszolták.
17. Akkor adjátok meg a császárnak azt, amivel neki tartoztok, és adjátok meg Istennek is azt, amivel meg neki tartoztok! Mert a kettő közül nektek az utóbbi meg sokkal nehezebben!
18. Ezután a szaduceus küldöttség szólította meg Jézust. akik nem fogadták el a feltámadásról szóló bibliai kijelentéseket:
19. Rabbi, Mózes törvényeiben azt olvassuk, hogy ha egy férfi meghal, az özvegyét a testvérenek feleségül el kell vennie, hogy gondoskodjon róla és a nemzetségéről.
20. Namármost egy családban volt hét testvér. Az első megnősült, majd gyermek nélkül meghalt.
21. A testvére elvette az özvegyét. De ő is meghalt.
22. És ugyanígy történt mind a héttel. Végül meghalt az asszony is.
23. Mondd, ha van feltámadás, akkor kié lesz majd az asszony a hét közül, mert hát mindegyiknek volt a felesége?
24. Úgy látszik, nem csak tisztességtelenek vagytok, hiszen csak azért kérdezgettek ilyen hülyeségeket, hogy lejáratatok, hanem még a Bibliát sem ismeritek rendesen!
25. Mert világosan meg van írva, hogy egyrészt van feltámadás, akkor is, ha ti nem vagytok hajlandóak hinni benne, másrészt a házasság evilági intézmény, a mennyben az emberek már nem fognak házasodni, mert az angyalokhoz hasonlóan szellemi lények lesznek.
26. De visszatérve a feltámadásra: mit gondoltok, amikor Isten úgy mutatkozik be, hogy Ábrahám Istene, Jákób és Izsák Istene, akkor hullákra hivatkozik?
27. Mi most a halottak istenében hiszünk, vagy az élőkében?! Az a baj, hogy nagyon-nagyon ostobák vagytok!
28. Egy újabb bibliamagyarázó állt fel, hogy kérdezzen Jézustól: Mondd Rabbi, melyik a legfontosabb parancsolat az összes közül?
29. Az első fele így szól – válaszolta Jézus – Isten nem csak egy ideológia vagy egy vallás, hanem valóságosan Urunk,
30. akit szeretnünk és szolgálunk kell, teljes meggyőződésünkben, teljes odaadással, minden gondolatunkkal és minden tettünkkel.
31. A másik fele pedig így szól: Viszonyulj mindenki máshoz legalább ugyanúgy, mint magadhoz!
32. A bibliamagyarázó ezzel lelkesen egyetértett: Rabbi, valóban ez az igazság!
33. Ez az egyetlen parancsolat többet ér Isten szemében az összes állatáldozatnál!
34. Jézus bátorítón rámosolygott: Nem vagy már messze Isten országától! – Többen ezután már nem mertek köztöködni vele.

35-37. (..... HIÁNYZIK .....)

38. Majd így folytatta: Ne akarjatok olyanokká válni, mint vallásunk jelenlegi vezetői! Nézzétek meg, hogyan viselkednek! Elvárják, hogy mindenki essen hasra előttük.
39. VIP-részleget tartanak fenn maguknak a zsinagógákban, a társadalmi rendezvényeken, mindenütt.

40. Fantasztikus imádságokra képesek, ha valaki hallja őket, de közben visszaélnék a hatalmukkal, és csak kizsákmányolják a szegényeket és az özvegyeket. Tudjátok meg, hogy Isten nagyon komolyan számon fogja kérni őket mindezekért!
41. Később Jézus ott ült a Templom perselyével szemben, és nézte, ki milyen szívvvel és mennyit adakozik.
42. Sok jómódú ember dobott be nagyobb összegeket, de egyszer csak meglátott Jézus egy idős özvegyasszonyt, akinek az összes vagyona két fillér volt mindössze, de azt mind betette a perselybe.
43. Ekkor magához intette Jézus a tanítványait, és rámutatott az özvegyre: Nézzétek meg azt az asszonyt! Ő adta Istennek a legtöbbet, mióta itt ülök.
44. Mivel a tanítványok nem értették mire akart kilukadni Jézus, hiszen tudták, hogy mások sokkal többet tettek a perselybe összeg szerint, Jézus megmagyarázta: Mindenki a feleslegéből dobott a perselybe, úgy, hogy saját magának jóval több maradt. Ez az asszony azonban semmit nem tartott meg magának, mert az összes vagyonát Istennek adta.

TIZENHARMADIK RÉSZ

1. Amikor kifelé mentek a templomból, az egyik tanítvány Jézushoz fordult: Mester, láttál már ekkora hatalmas köveket és épületeket? Ez egyszerűen csodálatos!
2. Tényleg csodálatos – válaszolta Jézus – kár, hogy nem marad belőle semmi, mert mindent le fognak rombolni a rómaiak.
3. Később, amikor az Olajfák hegyén ült, szemben a Templom-heggyel, Péter, Jakab, János és András odagyűltek mellé, és megkérdezték:
4. Mondd, mikor történik meg, amiről a Templomból kifelé jövet beszéltél?
5. Jézus ekkor újra tanítani kezdett: Legyetek nagyon éberek, hogy senki meg ne tévesszen benneteket!
6. Mert sokan fognak jönni majd, akik mind rám hivatkozva akarnak nagy dolgokat tenni, egyesek közülük majd azt fogják hangoztatni, hogy én vagyok a megváltó, aki visszatértem hozzátok – és elhihetitek, rengeteg ember hinni is fog majd nekik.
7. De ti csak arra koncentráljatok, amit tőlem tanultatok! Ne essetek kétségbe, amikor majd halljátok háborúk és katasztrófák híreit, mert a végnek ezek még csak az előjátékai lesznek.
8. Nemzetek és országok fognak egymással háborúzni, lángokban áll majd az egész világ, természeti csapások lesznek mindenfelé, így köszönt be Isten ítéletének napja.
9. Az én követőimet pedig mindenütt üldözni fogják, saját templomaiban verik meg őket, a vallási és a világi bíróságok mind elítélik majd őket. De ez a nyomorúságokkal teli időszak egyben a világevangelizáció időszaka is lesz,
10. mert az Isten kegyelmének evangéliuma el fog jutni a föld minden szegletébe.
11. Ha elfognak, ha vallatni fognak benneteket, ne essetek kétségbe, mert a Szentlélek megtart benneteket minden körülmények között, és még a helyes szavakat is a szátokba fogja adni.
12. Szörnyű és szégyenletes idők jönnek majd el, amikor a szülők a gyerekeiket jelentik fel és fordítva,
13. és mindenki azokat fogja a legádázabbul gyűlölni, akik hozzám tartoznak. De tartsatok ki, mert a hitetek és a kitartásotok meghozza a győzelmet a számotokra!
14. És amikor eljön majd az antikrisztus, és leleplezi magát a nyilvánosság előtt is, akkor meneküljetek!

15-16. Ne is nézzetek hátra, ne foglalkoztatok többé az ingóságaitokkal se, mert azoknak már úgysem veszitek hasznát, sem akkor, sem utána, mert úgyis elpusztul minden.

17. A terhes anyák elvetélnék akkor,
18. és csak reménykedhettek, hogy legalább az időjárási körülmények ne tetézzék mindazt a nyomorúságot, amely akkor a világra vár.
19. Mert annyi szenvedést elképzelni sem tudtok, mint ami akkor lesz majd!
20. De Isten közbe fog avatkozni, mert ha nem tenné, egyetlen ember sem élné túl azt a pusztulást.
21. És ha majd akkor azt halljátok, hogy itt a megváltó – ne higgyétek el!
22. Mert rengeteg hamis próféta és tanító, hamis messiás jelenik majd meg mindenfelé, hogy hazug reménységet kínáljon a kétségbeesett embereknek, és még az én népemet is eltérítsék tőlem.

23. Emlékezzetek szavaimra, amikor majd beköszöntenek ezek a napok, hogy mindent előre megmondtam, és figyelmeztettelek benneteket!
24. De ez a nagy nyomorúság véget ér majd egy nap, de azt a napot egészen biztosan fel fogjátok ismerni, mert összetéveszthetetlen lesz: a nap és a hold is elsötétedik,
25. a csillagok is eltűnnek és az égbolt is semmivé foszlik.
26. Akkor jön majd el újra a Megváltó, hatalmának és dicsőségének teljességében,
27. és kiküldi az angyalokat, hogy gyűjtsék össze a választottakat az egész világról.
28. Ne féljete, fel fogtok tudni készülni mindezekre a dolgokra. Hiszen ahogyan a természetben élő növényeket figyelve egyértelművé válik, hogy jön a nyár, úgy teszik egyértelművé az emberiség történelmének utolsó fejezetének kezdetét az arra utaló jelek, amikről az előbb beszéltem nektek.
29. Ha tehát már a csapból is a nyomorúság folyik, készüljete, mert közel van az ítélet napja!
30. És ez az utolsó fejezet rövidebb idő múlva veszi kezdetét, mint ahogy azt sejtitek: még ezekben a napokban egyértelművé válik, hogy beléptünk az utolsó órába!
31. Jegyezzéte meg: minden megváltozhat ezen a világon, kivéve azok a kijelentések, amelyeket tőlem hallotok!
32. Hogy a 24. óra utolsó perce mikor jön el, azt senki nem tudja, én az előbb az elsőről mondtam, hogy azt ti is látni fogjátok,
33. innentől kezdve már csak egy lehetőségetek van: minden pillanatban álljatok készen, és éljete úgy, hogy bármikor is jöjjon, soha ne érhesen felkészületlenül!
34. Az ellenőrök soha nem közlik az emberekkel, mikor jönnek ellenőrizni, hiszen ha előre megmondanák, csak akkor dolgozna mindenki példaadóan, egyébként meg nem csinálnának semmit,
35. éppen ezért meglepetésszerűen jön az ellenőrzés, mert csak így derül ki, hogyan dolgozunk akkor, ha senki nem figyel ránk.
36. A jó munkás ugyanis nem az ellenőr kedvéért és az ellenőrzés ideje alatt dolgozik, hanem a tulajdonos megbízásából mindenkor a tőle telhető legmagasabb színvonalon végzi a munkáját, amivel megbízták. Legyete tehát ti is ilyen megbízható munkásai Istennek az ő országa építésében, hiszen erre vagytok elhívva!
37. Mindezek természetesen nem csak rátok vonatkoznak, hanem mindazokra is, akik majd a ti bizonyágtételekre térnek meg a későbbiekben.

TIZENNEGYEDIK FEJEZET

1. Két nappal a páska ünnepe előtt a papi tanács már tűkön ült, hogyan tudná Jézust még az ünnep előtt megöletetni,
2. mert féltek, hogy az ünnepre összesereglett tömegben Jézus halála óriási és kiszámíthatatlan kimenetelű zavargást keltene.
3. Közben Jézus Betániában volt, egy Simon nevű férfi házában, akit leprából gyógyított meg. Miközben az asztalnál ülve beszélgettek, egy nő lépett be a házba, és szó nélkül odament Jézushoz, és a nála lévő nagyon drága illatos olajat mind Jézus fejére öntötte.
4. Néhány tanítvány ezen nagyon kiakadt a szíve mélyén, mert pocsékolásnak tartották, amit az asszony csinált, és magukban már osztottak-szoroztak, hogy mennyi pénzért adhatták volna tovább, ha ez az örült nő nem Jézusra pocsékolta volna.
5. De Jézus belátott a szívükbe, és megfedte a tanítványait:
6. Ne legyete dühöse erre az asszonyra, amit ő csinált az nem esztelenség volt, hanem a legmélyebb tiszteletét és szeretetét fejezte ki így felém!
7. A szegényeken ezután is segíthettek majd, de én már csak egy rövid ideig vagyok köztetek, becsüljete meg tehát minden egyes hátralévő percet!
8. És még valami: amit ez a nő tett, próféta cselekedet volt! Megkente a testemet már előre, mert ő tudja, mi az, ami rám vár, és mi az, amit ti még mindig nem fogtatok föl.
9. Ezért jegyezzéte meg: amit ez az asszony ma tett velem, arról a föld végső határáig bizonyágot fogtok tenni többek között ti is, ha majd megértitek a jelentőségét!
10. Júdásnak ez volt az utolsó csepp a pohárban, mert már régóta azon gondolkodott, hogy a papok kezébe adja Jézust, mivel Jézus nem azt hirdette és tette, amit ő várt a Messiástól.

11. Amikor a papi tanács fogadta Júdást, és kiderült, hogy azért jött, hogy Jézust a kezükbe adja, nagyon boldogok lettek, mert olyan lehetőség hullott az ölükbe, amiről nem is álmodtak.
12. A páskaünnep első napján, amikor a bárányt szokták feláldozni az egyiptomi kivonulás emlékére, Jézust felkeresték a tanítványai: Mondd, Mester, hol fogjuk megünnepelni a páskát?
13. Jézus kiválasztott két tanítványt, és ezt mondta nekik: Menjete le a városba! Szembe fog jönni veletek egy férfi, aki egy nagy korsóban vizet szállít. Kövessétek ezt az embert.
14. menjete be abba a házba, ahová ő is bemegy, keressétek meg a házigazdát. és mondjátok meg neki, hogy nála kívánom a páskaünnepet megtartani a tanítványaimmal.
15. Ő majd ad nektek egy termet berendezve, ott készítsétek elő a páskavacsorát.
16. Elindult tehát a két tanítvány, és minden úgy történt, ahogyan Jézus elmondta.
17. Amikor beesteledett, Jézus is megérkezett a többi tanítvánnyal.
18. Asztalhoz ültek és belefogtak az ünnepi vacsorába. Közben Jézus megjegyezte: Tudom, hogy egyikőtök kiadott a főpapoknak.
19. A tanítványok nagyon megdöbbenek, és nem akarták elhinni. Elkezdtek kérdezgetni Jézustól, hogy melyikük az,
20. de ő csak annyit válaszolt, hogy akiről szó van, az úgyis tudja.
21. Mert a próféták megjövendölték, hogy a Megváltót saját tanítványa fogja a hóhérai kezére játszani – emelte fel a hangját Jézus – de én azt mondom, jobb lett volna, ha meg sem születik. – De egyáltalán nem fenyegetés, hanem inkább nagy-nagy szomorúság volt a hangjában, miközben ezt mondta.
22. Ezek után Jézus fogta a kenyeret, hálát adott és megtörte, és ezt mondta: Ahogy ezt a kenyeret megtörjük, úgy fogják megtörni a testem. Az életemet adom értetek és minden emberért.
23. Aztán fogta a poharat, ismét imádkozott, ittak mindnyájan, majd Jézus így folytatta:
24. Ez a bor olyan, mint a vérem. Az lesz az új szövetség pecsétje, a vérem, amelynek folyója kell értetek.
25. Már csak napok kérdése, és én már az Atyánál leszek.
26. Mindezek után dicsőítették Istent, majd kísértáltak az Olajfák hegyére.

TIZENÖTÖDIK RÉSZ

1. Másnap korán reggel összeült a nagytanács, és meghozták ítéletüket, amelyet át is adtak Pilátusnak.
2. Pilátus is kihallgatta Jézust, és többek között azt is megkérdezte, hogy igaz az, hogy ő a zsidók királya. – Ha te így nevezel engem, akkor igaz.
3. Erre a főpapok magukból kikelve elkezdtek vádaskodni.
4. Miért nem véded magad? – kérdezte Pilátus – Semmi mondanivalód nincs ezekre a vádakra?
5. De Jézus csak állt néma csendben, és egy szót sem szólt. Pilátus ilyen még nem látott, hiszen mindenki mentegetőzött és próbálta védeni magát, akivel eddig dolga volt ilyen helyzetben.
6. Volt egy szokás akkoriban Jeruzsálemben: a zsidók nagy ünnepein a római helytartó minden alkalommal amnesztiát adott egy elítéltnak, akit a nép választhatott ki.
7. Volt egy rablóvezér a börtönben, egy bizonyos Barabbás, akit lázadásért és gyilkosságokért tartóztattak le.
8. Amikor tehát eljött az ünnepen az a program, hogy egy elítéltnak megkegyelmezett Pilátus a rómaiak nevében,
9. előhozatta ezt a rettegett rablóvezért, és Jézus mellé állította: Válasszatok a kettő közül, melyiknek adjunk kegyelmet!
10. Átlátta ugyanis, hogy Jézus ártatlan, csak a vallási vezetők akarják féltékenységből megölettetni vele, és úgy gondolta, hogy a lakosság nem lesz annyira ostoba, hogy egy olyan bűnözőt válasszon, aki éppen nekik ártott.
11. A vallási vezetőknek azonban sikerült manipulálniuk a tömeget, és azok – talán maguk sem értve miért – Barabbás szabadon bocsátását választották.
12. Pilátus teljesen meg volt döbbenve az emberek választásán, és még egy kísérletet tett, hogy Jézust ne kelljen kivégeztetnie: Mit akartok, mit csináljak ezzel az emberrel, akit a zsidók királyának neveznek?

13. A tömeg akkor már teljesen a főpapok befolyása alatt állt, és egy emberként üvöltötték: Öld meg! Feszítsd keresztre!
14. Pilátus kétségbeesve kérdezte: Miért akarjátok ennek az embernek a halálát, hiszen ti is tudjátok, hogy ártatlan! – De a tömeg akkor már megfékezhetetlenül őrvjögött és ész nélkül kántálta: Feszítsd meg!
15. Pilátust elragadták a körülmények, és már nem mert, nem is akart ellene állni. Szabadon bocsátotta Barabbást, Jézust pedig kiköttette, nyilvánosan megostoroztatta, majd rendelkezett, hogy feszítsék keresztre.
16. A katonái bevitték Jézust a laktanyába,
17. felöltöztették bíbor palástba, töviskóróból koronát fontak és a fejébe nyomták,
18. és gúnyolódva elkezdtek hajbókolni a megkötözött, véresre vert Jézus előtt: „Hódolunk előtted, zsidók királya!”
19. Majd tovább rugdosták és verték, köpdösték és ócsárolták. Jézus pedig szó nélkül tűrte.
20. Majd letépték róla azt a palástot, amit a kis játékok kedvéért rá adtak, és elindultak, hogy kivégezzék Jézust.
21. Mivel addigra Jézus teljesen kimerült a sok kínzás és verés miatt, egy bizonyos Alexander nevű Cirénéből származó embert ráncigáltak ki a báméskodó tömegből, és kényszerítették, hogy vigye a keresztfát, amelyet Jézusnak kellett volna cipelnie, de már nem bírt el.
22. Felvitték Jézus a Golgotára, vagyis a Koponya-hegyre, amit a kivégzések miatt neveztek így.
23. Megpróbáltak vele kábítószeres bort itatni, hogy a kínjait legalább tompítsa valami, de Jézus nem volt hajlandó meginni.
24. Ezek után meztelenre vetköztették és a keresztfára szegezték őt, majd a katonák kisorsolták egymás között, kié legyen Jézus felsőruhája-
25. Mindez reggel kilenckor történt.
26. Készítettek egy feliratot is egy táblára, amelyet a keresztfára szegeztek, hogy mindenki olvashassa a bűnét az elítéltnak. Ez állt rajta: „A zsidók királya”
27. Vele együtt két bűnözőt is keresztre feszítettek, Jézus keresztre volt középen.
28. Így teljesedett be az a régi prófécia is szó szerint, amely azt mondta a Megváltóról: „a bűnözők közé állítják majd.”
29. A kivégzésre összetóduló tömegből többen elkezdtek kiabálni a kereszten függő Jézushoz: Azt mondtad, hogy te még a templomot is lerombolod,
30. most meg itt vagy tehetetlenül és kiszolgáltatottan egy keresztre feszítve, mint egy bűnöző! Szabadítsd ki magad és szállj le a keresztről, akkor majd elhisszük, hogy te vagy a Messiás!
31. A főpapok és a vallási vezetők is ott álltak a kereszt körül, és sugdolóztak egymás között: Rengeteg embert megszabadított és megmentett, lássuk, magát megmenti-e!
32. Ha tényleg ő a megígért Messiás, szabadítsa ki magát és szálljon le a keresztről, akkor hiszünk majd neki. – A vele együtt megfeszített bűnözők is csak gyalázták Jézust, hogy is lehetne ő a Messiás, hiszen akkor nem itt lenne megalázva egy keresztre szegezve.
33. Pontosán délben eltűnt a Nap az égről és sötétség borult az egész földre, mintegy három óráig keresztül.
34. Három órakor Jézus hangosan felkiáltott: Atyám, könyörgök legalább te ne vess el magadtól!
35. Néhányan, akik a közelben álltak, félreértették, amit Jézus Istennek kiáltott, mert úgy értették, hogy Illést szólítja.
36. Egy ember közben ismét megpróbálta megitatni kábítószeres folyadékkal, hogy enyhítse a szenvedését, de Jézus megint nem fogadta el. – Vajon eljön-e Illés, hogy kiszabadítsa? – tanakodtak közben a közelben állók.
37. Jézusból ekkor kiszakadt egy utolsó hangos kiáltás, és a következő pillanatban feladta a teste a küzdelmet és meghalt.
38. Ebben a pillanatban a Templom nehéz bársonykárpitja a tetejétől az aljáig kettéhasadt, és ezzel láthatóvá vált a Szentek Szentjének nevezett legbelső rész, ahol a szövetség ládája is volt, mindeztidőig hozzáférhetetlenül az emberek számára.
39. A római százados, aki a kivégzést levezényelte, látva mindazt, ahogyan Jézus meghalt a kereszten, felkiáltott: Ez az ember valóban Isten Fia!
40. Néhány asszony távolabbról követte az eseményeket, magdalai Mária, Jézus édesanyja és Salomé,

41. és még sokan mások is azok közül az asszonyok közül, akik Galilea óta követték Jézust a tanítványokkal együtt.
42. Amikor beesteledett, arimátriai József, aki a papi tanácsnak is megbecsült tagja volt, bement Pilátushoz,
43. és kikérte Jézus testét, mivel másnap már a nyugalom napja következett, és nem akarták, hogy az ünnepen ott függjön a kereszten Jézus holtteste.
44. Pilátus csodálkozott, hogy Jézus már ki is szenvedett, mert a keresztre feszítés hosszú haldoklással járó kivégzési mód volt, ezért behívatta a századosát, aki meggyőződött arról, hogy Jézus valóban halott.
45. Pilátus ezek után kiadta a holttestet Józsefnek.
46. Ő pedig a saját, drága áron megvásárolt temetési helyére fektette Jézust, majd lepecsételték a sírbolt bejáratát.
47. Magdalai Mária és Jézus édesanyja megjegyzték, melyik sírboltba helyezték el a testet.

TIZENHATODIK RÉSZ

1. A nyugalomnap elmúltával a két Mária és Salomé illatos olajokat vásároltak, amellyel a tradícióik szerint illett megkenni a halottat.
  2. Vasárnap, már kora hajnalban kimentek a temetőbe,
  3. és útközben épp arról beszélgettek, hogy ki fog majd nekik segíteni, hogy a sírboltot elzáró hatalmas kőajtót ki fogja majd eltolni, hogy bejussanak.
  4. Közben oda is értek, és megdöbbenve látták, hogy a sírbolt már nyitva áll.
  5. Amikor beléptek a kriptába, látták, hogy egy vakító ragyogást árasztó alak ül ott, és ijedtükben a földre borultak előtte.
  6. De az angyal így szólt hozzájuk: Ne féljete! A názáreti Jézus már nincs itt! Feltámadt, ahogyan megmondta előre, győződjete meg magatok is róla!
  7. Keresséte meg kérlek a tanítványokat, és mondjátok meg Péternek, hogy Jézus elindult Galileába, ott vár majd rájuk.
  8. Az asszonyok úgy meg voltak döbbenve, hogy (..... HIÁNYZIK .....))
9. (..... HIÁNYZIK .....))
10. Ő vitte el Jézus feltámadásának híret a tanítványokhoz, akik együtt voltak, és közösen gyászolták a mesterüket.
  11. Amikor meghallották, hogy Mária kiabálva arról beszél, hogy Jézus feltámadt, először arra gondoltak, hogy talán megbolondult.
  12. (..... HIÁNYZIK .....))
  13. (..... HIÁNYZIK .....))
  14. Végül aztán Jézus megjelent magának a tizenegy tanítványnak is, akik még mindig nem akarták elhinni, hogy Jézus valóban feltámadt. Számon kérte őket, miért nem hittek azoknak, akik bizonyosságot tettek a feltámadásáról, ami azért is érthetetlen, hiszen még előtte többször el is mondta nekik, hogy mi fog majd történni.
  15. Majd így szólt hozzájuk: Mindegy, nem az számít, milyenek vagytok most, hanem hogy milyenekké válhattok nemsokára! Rátok bízom az egyház felépítését! Induljatok el, és hirdesséte az evangélium az egész világon mindenütt!
  16. Aki hisz majd az evangéliumban, és hitét megvallja a keresztség vállalásával is, az megkapja az üdvösséget, Isten kegyelméből ingyen ajándékként! Aki viszont elutasítja az evangéliumot, annak a sorsa a kárhozat lesz.
  17. Akik megtérnek és a szolgálatomba állnak, azoknak az életében természetfeletti dolgok fognak megjelenni, például démonokat űznek, általuk korábban nem ismert nyelveken fognak imádkozni és prófétálni,
  18. halálos kígyómarás lesz hatástalan a számukra, és ha meg akarnák mérgezni őket, az sem fog sikerülni, mert a halálos mérge sem fog hatni rájuk. Betegeket gyógyítanak majd és számtalan csodát tesznek az én nevében.

19. Miután Jézus mindent elmondott a tanítványoknak, amit akart, felemeltetett a szemük előtt a mennybe, és elfoglalta a uralkodói pozícióját Isten jobbján.
20. A tanítványok pedig elindultak, és beteljesítették mindazt, amit Jézus parancsolt nekik: hirdették az evangéliumot, az úr pedig velük együtt dolgozott természetfeletti hatalmával, és hitelesítette az övéinek bizonyágtételét mennyei hatalommal és tekintéllyel, és számtalan csodával.